

Bajtársi Levél

XLV. ÉVFOLYAM
2, SZÁM

CALGARY, ALBERTA, CANADA
1992, OKTÓBER 31.

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

világszervezetünk: Az MKCsBK alakult: 1949-ben

bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékony célú társadalmi egyesületeket alapítottak
az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

OHIO államban: Magyar Csendőrök Családi Közössége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B. 56-940, Cleveland, OH., USA. 1954, Julius 14-én.

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékonyági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmarie Veterans' Benevolent Association of Toronto), No. 10 Liber 1163, Toronto, Ont., 1962, szept. 27-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Vétérans Gendarmes Royaux Hongrois), No. 96 Libro C-268 Quebec, P.Qu., le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie) No. 8775, Edmonzon, Alta., 28th October, 1975.)

K i a d j a:

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712 - 54th Ave., S.W.,

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V 0E1

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

alakulási év 1949, Gráz, Ausztria, vezető 1950 - 1960-ig:
néhai nemes folkusfalvi FOLKUSHÁZI LAJOS, ny.á.m.kir.altábornagy
a m.kir. Csendőrség volt felügyelője.

ÖNKÉNT ÉS ÖNZETLENŰL INTÉZI VILÁGSZERVEZETÜNK TÁJÉKOZTATÓ, NYÍLVÁNTARTÓ ÉS SEGÉLYÜGYI SZOLGÁLATÁT.

A.) KÖZPONTI VEZETŐSÉG:

vitész Szendi József szórványvezető (Tennessee, USA.)	Dr. Kiss Gyula Központi vezető	Domokos Sándor Bajtársi Levél főszerkesztő
ifj. vitész Körössy Zoltán jelvény-éremkezelő (Maryland, USA.)	Dr. Szalontai Sándor a torontói csoport vezetője	Fazekas Lajos nyilvánartó
Vörös Imre ellenőr	vitész Rácz István központi pénztáros	Varga István ellenőr

B./ BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCsBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója; Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Gráz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén, 1947.VI.21-1949-ig a "Gráz-i Magyar Csendőrök Bajtársi Asztaltársaság"-a, utána az MKCsBK 1951-ig.

Ügyvezető, levelező, szerkesztő és kiadó: Jegenyés Pál főtörm.; Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Dreierbergenben, majd Utrechtben 1951.V.12-től 1964.IX.5-ig: néhai vitész Karsay Jenő alez.; munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, született Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etobicoke-ben 1964.X.1-től 1975.VI.10-ig: néhai vitész Kövendy Károly CM. százados.

Szerkesztette és kiadta 1975.VII.1-től 1981.XII.31-ig Calgary-ban (Alberta, Kanada): dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven) Sarasotában, (Florida, USA) 1982.I.1-től 1983.V.31-ig: vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983.VI.1-től a Szerkesztő Bizottság, s kiadja a Vezetőség:

Szelei József lektor	Domokos Sándor főszerkesztő	Dr. Kiss Gyula felelős kiadó
-------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Amen*

BAJTÁRSI LEVÉL

" Járd be a világot és hirdesd a M.Kir.Csendőrség jó hírnevét! "
(Néhai vitéz SUBIK KÁROLY prelátus, Gráz, 1948.XI.20-án)

XLV. Évfolyam 2.szám

CALGARY, 1992.OKTÓBER 31.

TARTALOM:

OLDAL:

I. A Vezetőség hírei	1 - 4
II. Személyi hírek, Gratuláció, Születés, Látogatás, Gyógyulás, Halottaink...	4 - 10
III. Beszámolók a bajtársi közösségek életéből	10 - 17
IV. A magyar élet egyesületi és társadalmi eseményei	17 - 19
V. Cikkék, Nyomozás beszámolók	19 - 26
VI. A Múzeum hírei	26
VII. Bel- és külföldi Sajtóhírek	26 - 33
VIII. A Vezetőség levelesládájából	33 - 45
IX. Könyvismertetés	45 - 47
X. Felhívások, helyesbítés, nyugtázások	47 - 49

M. KIR. FEGYVERES ERŐK MÚZEUMA

Alapították és fenntartották, mint MKCsBK Múzeum és Könyvtárt Torontóban. Az Eszmei Csendőr Laktanyában 1971.IV.18- 1984.XII.16-ig, a torontói magyarság és más látogatók osztatlan elismerését kiérdemelve az MKCsBK, a Központi Vezetőség és néhai vitéz SZATHMÁRY KÁROLY C.M. (1916 - 1985) ügyvezető elnök, múzeumőr.

A Múzeum állandó címe: Magyar Ház, Kanadai Magyar Kultur Központ
840 St. Clair Ave., West
TORONTO, Ont., M6C 1C1 Canada

A Múzeum vezető és irányító szerve a
MUZEUMI BIZOTTSÁG.

Elnök: Dr. NAGY GYÖRGY

Gondnok, Kurator: Dr. SZALONTAY SÁNDOR

Gondnok, Kurator: BORBÁS KÁROLY

I.
A VEZETŐSÉG HÍREI

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI VEZETŐ
VETERANS' ASSOCIATION OF THE FORMER ROYAL HUNGARIAN GENDARMERIE

Központ: Administration Centre:

712-54th Ave., S.W.
CALGARY, Alberta, T2V 0E1
CANADA

1992 július 25-én

D R. F Ü R L A J O S Ú r n a k
a Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztere
Budapest.

Mélyentisztelt Miniszter Úr!

Kérjük a M. Kir. Csendőrség volt hivatásos tisztjei és tiszthelyettesei katonai rendfokozatainak a Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottsága útján való rehabilitását.

Előzmény.

A./ A M.Kir. Csendőrséget az 1881.évi III. törvénycikk állította fel, mint katonailag szervezett őrtestületet. A törvény szentesítést nyert 1881 február 14-én.

B./ A törvény 8.§-a szerint a csendőrségi tisztek és összes csendőrök személyi, előléptetési és fegyelmi ügyekben a Honvédelmi Miniszter alá helyeztetvén az összes személyes ügyek a honvédelmi minisztériumban kezeltetnek, s a csendőrök által elkövetett fegyelmi és bűnügyekben kizárólag a magyar királyi honvéd-bíróságok illetékesek, míg a közigazgatási és rendőri szolgálati viszony tekintetében a csendőrség a belügyminiszter hatósága alatt áll.

C./ Az 1690/1945 M.E. rendelet törvényellenesen megállapította a M.Kir. Csendőrség bűnös felelősségét, intézményét megszüntette, szervezetét feloszlatta.

D./ Ezt a rendeletet a különleges igazoló eljárással együtt, teljes terjedelmében a 86/1987 /XII.29./MT rendelet hatályon kívül helyezte. (Nyilvánosságra hozták 1991 augusztusában.)

E./ A belügyminisztérium továbbá tudomásunkra hozta C/696/2/1991 szám alatt, hogy a 112/1991 /IX.2./ kormányrendelet a volt csendőrségi személyek közszolgálati idejét és az ezzel kapcsolatos nyugdíjjogosultságot elismerte, s így..." teljesen megszüntette az egykori csendőrök diszkriminációját."

F./ Honvédtiszt társaihoz hasonlóan Péterffy Zsombor volt csendőrszázados (Unit 4/7 Park Avenue, Glenhuntly, Vic. 3163 Ausztrália) 1991-ben szintén a Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottságához fordult és kérte rendfokozatának rehabilitációját.

G./ Ügyét azonban "illetékeségből" áttették a belügyminisztérium személyzeti és munkaügyi főosztályához, mely azt - legutóbb még 1992 március 24-én is - ismételten elutasította. Még mindig a Csendőrséget és volt tagjait megbélyegző (de ezt már négy éve hatályon kívül helyezett / 1690/1945 ME rendeletre hivatkozással,

Indoklás.

1./ A csendőrtiszteket az Államfő, az alhadnagyokat és tiszthelyetteseket pedig a Honvédelmi Miniszter nevezte ki. / Szervezeti és Szolgálati Utasítás, SZUT, 18.pont./

2./ A csendőr-egyén is katonai esküt tett és ezen felül a csendőreskűben is megfogadta, hogy mint katona a haditörvények és szabályok szerint teljesíti kötelességét. /SZUT 25.pont./

3./ A Csendőrség tisztjei és legénységi egyénei a Honvédség hasonló rendfokozatú, illetőleg állománycsoportba tartozó egyéneivel egyenlő rangúak voltak /SZUT 6.pont./ A Szolg. Szab. I. Rész 1. melléklet szerint a csendőrség a katonállományba sorolt.

4./ A szolgálatban álló, vagy szolgálati minőségben fellépő csendőr ugyanazokkal a törvényes jogokkal volt felruházva, amelyekkel minden katonai őr bír és ezenkívül a törvénynek a polgári hatósági közegekre kiterjedő külön oltalmában is részesült. /SZUT 295.pont./

5./ A csendőrtisztek becsületügyeinek intézése a honvédségi becsületügyi szabályzat alapján történt. /SZUT 16.pont /.

6./ A csendőr-legénység kiegészítésénél a hadiszolgálatra való alkalmasság követelmény volt. A felvétel nagyobbára a honvédség tisztesiskolát sikerrel végzett önként jelentkezett tagjaiból történt.

7./ A Büntető-Törvénykönyv a katonaság intézménye mellett a magyar fegyveres erő, a m.kir. csendőrség elleni izgatást is bűncselekménynek mondotta ki és 5 évig terjedő fegyházzal büntette / 1921.évi III.törvény-cikk/.

8./ A tisztek feladata a közbiztonsági szolgálat kezelése felett való őrködés, illetőleg a szolgálatteljesítés ellenőrzése és irányítása, a legénység hivatásszerű kiképzésének vezetése és a katonai fegyelem fenntartása. / SZUT. 2.pont./

A fenti indokok összegezése után nem lehet vitás, hogy a csendőr katona volt és így igazolási ügye a katonai igazoló bizottság elé tartozik.

Mindezeket egybevetve kérjük Miniszter Urat, hogy adjon helyet ezen kérésünknek és tegye meg a megfelelő intézkedéseket.

Teljes tisztelettel:

Domokos Sándor

Domokos Sándor
az MKCsBK Bajtársi Levél
főszerkesztője

Dr. Kiss Gyula

Dr. Kiss Gyula
M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösség
Központi vezetője

Ezen beadványunk másolati példányát egyidejűleg előterjesztjük Kéri Kálmán úr t. vezds., országgyűlési képviselő, a HOHE elnökéhez.

Calgary, 1992 augusztus 31.-én

A volt m.kir. Csendőrség tagjainak
a M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség csoportjainak, szórványainak
Kedves Bajtársaim!

A Központi Vezető 1992.II.29-én kelt 9/1992.sz. körlevelére
(B.L. 1992. 1. szám)

A Központi vezetői tisztségről való lemondásom és a jelölésekkel kapcsolatban több külföldi és kanadai levél érkezett, melyek tartalmaztak ugyan jelölést is, de nem biztosították a körlevél 1./ a/b/c/ pontjaiban írt előfeltételeket, azaz nem tartalmazták a jelöltek hozzájárulását. Így, sajnos, érvényes jelölt nincs, s az eredmény a körlevélre: **Nemleges.**

Ezzel egyidőben személyesen kértem fel írásban hat bajtársat, - akik fiatalabbak, vagy velem egykorúak, - hogy én jelölhessem őket. Mindannyiüket szellemileg, erkölcsileg és szakmailag is alkalmasnak találtam a felelősséggel járó tisztség elvállalására és a munka elvégzésére. A címzettek azonban a jelölést nem fogadták el, különösen egészségi okokra hivatkozva.

A körlevél kiadása óta e tárgyban más leveleket is kaptam, melyekben bajtársaim jóleső bizalma nyilatkozott meg. Ők szeretnék ugyanis, hogy vonjam vissza lemondásomat, illetve annak időpontját, amíg a központi vezetés átadása megoldható lesz.

Volt azonban olyan is, aki a Központ felszámolását látja elérkezettnek, egy bajtárs az MHBK-ba való beolvadást, míg mások a Közösség hazatelepítését javasolták.

Megkérdeztünk otthoni bajtársakat is, akiknek többsége oda nyilatkozott, hogy a jelenlegi MKCsBK hazatelepítésének még nincs itt az ideje és a mi további működésünk kívánatos.

Az utóbbi vélemény kötelességünké teszi, hogy előkészületeket tegyünk már most Közösségünk hazajuttatására. De számolnunk kell azzal is, hogy majdan a bel- és külföldi bajtársakkal az összeköttetést egy esetleg más nevű társadalmi szervezet fogja fönntartani, mint a külföldön hivatalosan bejegyzett és működő "MKCsBK Magyarországi Tagozata".

Tudjuk azt is, hogy az egyesülési szabadságot garantálja az alkotmány, valamint a részleteiről szól az 1989. évi II. törvény. A hatályos szabályok szerint a törvényes előírásoknak megfelelően alakult és működő társadalmi szervezetet, - kérelemre, - a bíróság nyilvántartásba veszi. A Magyar Köztársaságban tehát nincs szükség társadalmi szervezet működésének engedélyezésére.

Az ezek alapján megindítandó tárgyalás bevezetéséhez kérjük otthonélő bajtársaink útmutatását, bekapcsolódását.

1993 január 1-től, amíg a tárgyalás lebonyolódik, a központi vezetői tisztséget vállalom és változatlanul ellátom tovább, a Vezetőséggel együtt.

A Bajtársi Levél fönntartását 1993. július 1-től DOMOKOS SÁNDOR, a Vezetőség tagja, mint felelős szerkesztő viszi tovább.

Híven! Becsülettel! Vitézül!

.....
Domokos Sándor
a Bajtársi Levél főszerkesztője

Dr. Kiss Gyula
MKCsBK központi vezető.

II.
SZEMÉLYI HÍREK

ELŐLÉPTETÉS

SZÓKE LÁSZLÓ

A Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottságának elnöke

(Vajda ezredes utóda)

a " MAGYAR HONVÉD ", a H.M. hetilapja 1992.V.20-iki száma 8 oldalas mellékletben közli azoknak a rehabilitált tiszteknek és tiszthelyetteseknek a névsorát, akiket 1990 május és 1992 április 30-a között előléptettek. A felsoroltak között szerepel:

vitész SZAKÁLY JÁNOS, m.kir. csendőrőrmester bajtársunk, angliai vitézi székkapitány, a Magyar Szabadságharcos Világszövetség nagybritanniai csoportjának elnöke, aki

előlépett hadnaggyá.

(Vitézi Tájékoztató XXI. évf. 1. szám, 1992.junius)

Szakály János úrnak, London

A Történelmi Igazságtétel Bizottság Katonai Szekció kezdeményező javaslatára megvizsgáltattam az Ön szolgálati viszonyának megszüntetését. Megállapítást nyert, hogy szolgálati viszonya során, valamint az 1956-os forradalom idején tanúsított helytállásával olyan érdemeket szerzett, amellyel méltón kiérdemelte megbecsülésünket.

A vizsgálat tapasztalatai és a Magyar Köztársaság Fővárosi Bírósága által kiadott semmiségi igazolás alapján munkáltatói rehabilitáció keretén belül 1992.május 1-jei hatállyal Önt tartalékos őrnaggyá léptetem elő.

Budapest, 1992 május 19.-én

Tisztelettel:

BOROSS PÉTER s.k.

C.H.

Dr. Boross Péter

Magyar Köztársaság Belügyminisztere.

Folyamatos, értékes és eredményes munkájáért kapott elismeréshez szívből gratulálunk! Isten adjon erőt, és egészséget, hogy új rendfokozatát sokáig viselhesse! (Kp.Vezetőség)

+ + + + +

SZÜLETÉS

Mr. MICHAEL DOLÁN és felesége, született FÖLDES ERZSÉBET (Cookeville, TN., USA) örömmel adják hírül, hogy 1992 máj.24-én a jó Isten második kisleánnyal ajándékozta meg őket, aki a szent keresztségben Katherine Grace nevet kapta. Az újszülött vitéz FÖLDES DOMOKOS bs-unk (Somerset, N.J., USA) második unokája. Az első Sarah Elizabeth - már 2 éves és 3 hónapos, - már nagyon sokat beszél. (F.D. 1992.V.30.-)

Szívből gratulálunk és kívánunk jó egészséget az újszülöttnak, sok örömet a szülőknek és a nagyszülőknek is. (Szerk.)

+ + + + +

GRATULÁCIÓ

BIHAR ANDRÁSNE, született VATTAY BERTA (Buenos Aires, Argentina) a helybeli főpostán háromhetes egyeni kiállítás rendezett délamerikai ös-történelmi linoleum metszeteiből Amerika fölfedezésének 500-ik évfordulója alkalmából. Kiállította 52 képét, magyarázó táblákat, amelyek a Columbus előtti kulturák motívumainak művészi feldolgozásai (B.L.1991/2. szám 25.oldal)

Egyébként munkásságának elismeréseként elnyerte az Árpád Akadémia (Cleveland, OH., USA) Árpád Aranyérmét. (B.A. 1992.VI.21.-)

DIENES KATALIN (Winchester, Anglia) v. DIENES GYULA és felesége leánya orgonista beosztását 1 évvel meghosszabbították. Közben Londonban letette az u.n. "Associate" vizsgát kitüntetéssel, (ARCO) Associate of the Royal College of Organists. Három díjat nyert. A diploma és a díjak kiosztásánál a szülők is jelen voltak. Katalin megint csak elismerést szerzett a magyar névnek. Ő most továbbtanul a jövő évi "Fellowship" vizsgáira. Ezek a vizsgák a jövő lehetőségeit illetőleg kötelezők. (v.D. Gy. 1992. VIII.3.-)

Szívből gratulálunk és kívánunk további szép sikereket! (Szerk.)

+ + + + +

TAGFELVÉTEL

MONTREAL (Que., Kanada) Közösségünk felé megnyilatkozott érdeklődő együttérzésükre figyelemmel, a csoport határozata alapján Dr. SZATMÁRI LÓRÁNT csop. vezető meghívta és tiszteletbeli csendőrnek felvette:

VARGA	KÁLMÁN (Eszterháza, 1928)	Laval-i
BAKA	Károly (Esztelnek, 1925),	
MARKÓ	FERENC (Komárom, 1923) és	
özv.FARAGÓ	FERENCNÉ szül. KOVÁCS ILONKA (Perkáta, Fejér vm.1924)	montreali lakosokat. (Dr.Sz.L.1992.VII.28 + VIII.12.-)

A csoport határozatát elfogadom, megerősítem. Születettel fogadjuk őket körünkbe és kívánunk nekik további erőt és egészséget. (Kp.Vezető)

+ + + + +

BETEGSÉG, BALESET, FELGYÓGYULÁS

v. ÁGHY ASBÓTH ZOLTÁN ezds.úr (Muskego,WI.USA.)... "Édesapám állapota nem változik. Megint túlesett egy tüdőgyulladásra, már ötödször. Még az orvos is azt mondja, hogy csodálatosan erős szíve van. Vannak napjai, amikor olyan friss és mintha megértene valamit, megsimogatja a hajamat, az arcomat, sokat beszél és magyaráz a kezeivel is, de sajnos érthetetlen. Máskor azután olyan, mint egy élő-halott. Csak behunyja a szemét és semmire sem reagál. Fájdalmas így látni, de mégis, még legalább velünk van. Ő az utolsó az én családomból. (P-né D. 1992. VIII.18.-)

.....

UTCZÁS MIHÁLY (Adelaide, S.A., Ausztrália) helyi csop. vezető bs-unk " 1992.V.16-án alkonyatkor rosszul lépett a járdára, elbotlott és eléggé összeverte magát. Arca, bal kezefeje, bal térde és szemüvege sérült meg. Bal kezefeje ma is fáj..." (U.M. 1992.VII.18.-)

.....

PÉTERFFY ZSOMBOR (Glenhuntly, Vic., Ausztrália) volt helyi csop. vezető bs-unk 1992.V.8-án bélátfúródással kórházba került. A tizenkétujjnyi bélen lévő fekélye átfúródott, mentőkocsi vitte a kórházba, hol azonnal megoperálták. " A belét bestoppolták, s egyúttal az epeköveket is eltávolították. Három heti kórházi kezelés után újra otthon, s most már határozottan a javulás útján. A fekély átfúródás utáni fájdalmát leírni nem lehet. Isteni csoda, hogy beteg szívével sikerült túlélnie a súlyos operációt. 1992. Vi.6.-"

.....

FARKAS FERENC (Windsor, Ont., Kanada) 1992.IV.12-én került ki a kórházból, ahol korábbi második baloldali - kezét, lábát érte, - agyvérzéssel (stroke) volt ápolás alatt. Így ismét nem tudta elfoglalni a parádi és bükkszéki gyógyfürdőben lefoglalt helyét. Állapota javult.

Bottal egy kis rövid útat meg tud tenni,de ez is nagyon fárasztó. (F.F. 1992.V.13.-)

.....
BÁNFAI JÓZSEF (Ligist,Ausztria) a B.L.levelező munkatársa, 1991 novemberében hazafelé menet egy teherautó elgázolta. Máj és epesérülés-sel vitték kórházba, ahol megoperálták. A teherautó vezetőjét a bíróság elítélte. Egy év után újból orvosi vizsgálatra kell mennie, hogy a kár-pótlást megállapítsák. Magánbiztosításánál ugyanez az eset, hogy rok-kantságát megállapítsák. Lába a törés helyén még mindig megdagad.Diétán van,mert máját varrták és epehólyagját eltávolították.(B.L.1992/1.sz.)"

.....
vitéz SZENDI JÓZSEF (Cookville,TN.USA) látási zavarokról panaszkodott és egyensúlyérzete is bizonytalaná vált. Kórházba szállították, hol a kivizsgálás magas vérnyomást és enyhe agyvérzést állapított meg.Orvosa eltiltotta a kocsivezetéstől,gyógyszereket írt elő és további vizsgálá-tot rendelt. (v.Sz.J. 1992.III.5.-)

.....
SPISÁK FERENC (St.Catharines, Ont.,Kanada) " Mi még itt ketten va-gyunk,akik köszönettel olvassuk a B.L.-t.Én már 70-ik évemben vagyok.Pár évvel ezelőtt operáltak a hip-emmel (csípő) és a járás igen nehezemre esik.Most jöttem meg hatheti magyarországi útról.Miskolcon voltam és pár hétig Hajdúszoboszlón a gyógyfürdőben. Elég jól telt minden." (1992.VI.13)

.....
v. POLGÁRI LÁSZLÓ (Nanaimo,B.C.,Kanada) Május második hetében jobb lába-feje nagyon bedagadt. Kórházba ment, hol az orvos egy jó fél-babszem nagyságú akna-szilánkot operált ki - a jobb talpából.Ez a szilánk,melyet 50 évvel ezelőtt kapott az orosz fronton,oda húzódott le az évek során. Számol vele,hogy még több is ki fog jönni.Juniusban kiújult gyomorfekélye. Vérvesztéssel került kórházba,hol vért és gyógyszert kapott.Most már odahaza van,jobban érzi magát. (v.P.L. 1992.VI.24.-)

.....
Betegeinknek egészséget, s a lábadozóknak további javulást kívánunk. (Szerk.)

HALOTTAINK

LÁSZLÓ JENŐ m.kir.cső.főhadnagy,a veszprémi szárny parancsnokhelyet-tese Budapesten 1992.VII.13-án hosszú betegség után csendben elhunyt. 1939-ben,mint a februári évfolyam tagját cső.hadnaggyá avatták.Temetése az unitárius egyház szertartása szerint VIII.3-án ment végbe Budapesten a X.ker.-i köztemetőben.Gyászolják: felesége: LÁSZLÓ JENŐNÉ ERZSÉBET, fia,menye,rokonai,barátai,ismerősei és bajtársai. V. DIENES GYULA (Wel-lington, N.Z.) évfolyamtársa koszorút küldött koporsójára,a szalagon fel-írással: " Bajtársaidtól örök emlékezéssel."
Szülei révén erdélyi származású,csendes,jómodorú bajtárs volt,még a légy-nek sem ártott. Jenővel együtt szolgáltam a tanfolyamokon,a nagyváradi csendőriskolánál (két esetben),s a Délvidéken. A Hazának hűséges fia volt,amiért meg kellett bűnhődnie. Ismertem szüleit is. Apja is csendes ember volt, aki a MÁV-nál a jogi osztályon dolgozott. Jenő maga is jog-

végzettséggel folyamodott a Testülethez, büszkén viselte egyenruháját és jövőjét biztosítottak érezte. Sajnos, ebben ő is tévedett. Feleségét újvidéki szolgálatunk alatt ismerte meg, aki Titelről származott, akit most Jenő betegen hagyott hátra és aki most elég bizonytalan jövőnek néz elébe. Ez év májusában Londonban jártamkor felhívtam Jenőt telefonon, szavai nagyon gyengének hangzottak, de kitörő örömmel vette hívásomat. Egyúttal ez volt a búcsúbeszédünk. Előzőleg még beszéltem kórházi kezelőorvosával, akinek szavai nem sok reményt keltettek bennem. Most "Isten Veled! Te is megízlelted a kommunista internálótábor "örömeit", lakásodat számtalan esetben feldúlta az ÁVO, elkobozva mindent, ami használható volt Részetekre. A sors Téged is kiiktatott az élők sorából, de nem felejtünk el, hamarosan együtt leszünk, addig is megőrizzük emlékedet..." (v. D.Gy. 1992, VIII.3.-)

.....
vitéz KARSAY ELEK m.kir.cső.főhadnagy, a galántai m.kir.I.cső.zlj. alantostisztje, a clevelandi Magyar Csendőrök Családi Közössége tevékeny, hűséges tagja, együttérző bajtársunk Buffalo-ban (N.Y., USA) 74 éves korában meghalt. Életrajzára visszatérünk. (Hadak Útján 1992, aug.szept.)

.....
HORVÁTH SÁNDOR m.kir.cső.zászlós a budapesti volt I.ker.állományában az I.oszt.Leg.Szolgálati Jel és más kitüntetés és dícséret, valamint a 100 éves Jubileumi Díszérem tulajdonosa, az MKCSBK New Brunswick-i (N.J., USA) csoportjának egyik alapítója, betegségéig hűséges vezetője, hosszú súlyos betegség után Budapesten a Pesthidegkúti Szent János kórházban 1992.VI.27-én 81 éves korában meghalt.

1911.I.28-án született Gyömörén (Győr vm.). Csendőrségi szolgálatát a debreceni volt VI.ker.-nél kezdte meg és a Mezőberény-i őrsőn volt próbacsendő. Később a budapesti ny.alosztályhoz került, majd 1942-ben a B.M. államvédelmi központhoz helyezték át.

Több, mint 10 éves kiváló csendőrségi szolgálata elismeréseképpen a cső.csapattiszt vizsga eredményes letétele után 1944.VIII.20-án, Szent István napján a Kormányzó Úr nevében a Csendőrség felügyelője harmincadmagával m.kir.cső.zászlóssá avatta és a tiszti állományba átvette.

A visszavonulás során alakulatával Bajorországba vonult vissza, honnan 1951-ben az Egyesült Államokba vándorolt ki. Itt New Brunswick-ban és környékén, bajtársaival együtt, megkezdte a Csendőrnepok megrendezését, melyre meghívta az egyházi és polgári vezetőket és a magyar közösség számos tagját. Ez később társasvacsorává bővült, mely nemcsak társadalmi, de erkölcsi és anyagi sikert is hozott. 1981-ben a Csendőrség alapításának 100. évfordulója alkalmából III.3.-án 250 fős meghívott közönség részvételével műsoros társasvacsora keretében emlékezett meg a Testület-ről, annak hősihalottairól és tevékenységéről.

Temetése Budapesten ment végbe 1992.VII.10-én a r.kath.egyház szer-tartása szerint. Kívánsága szerint elhamvasztották. Az engesztelő gyász-misét u.azon a napon este a Mátyás templomban mutatták be. Hamvait a rákoskeresztúri Új temetőben helyezték örök nyugalomra. Csoportjának tagjai 1992.VIII.29-én a New Brunswick-i Szt.László templomban mondattak szentmisét. Gyászolják: felesége özv.HORVÁTH SÁNDORNÉ, LUZSÁNYI ILONA, ro-konai Magyarországon, annak határain kívül barátai és bajtársai.

Esküjét megtartotta, szívvel, lélekkel, hűséggel szolgálta hagyományainkat, jó bajtárs volt és elismerést hozott a magyar névre.

Híven! Becsülettel! Vitézül! Szálljon béke poraira.

VÁRHALMI JÁNOS m.kir.cső.őrmester a kolozsvári volt IX.ker.állományában, az emigrációban Közösségünk hűséges, támogató tagja hosszan tartó betegség után Los Angelesben (Ca., USA) a Mount Sinai kórházban 1992.IV.25-én 76 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

1916.VI.25-én Bükkösd-ön (Baranya vm.) született. Pécsett, a 103. tüzérezredtől szakv.-ként szerelt le és lépett be 1939-40-ben a Csendőrséghez. A kolozsvári kerületnél szolgált, míg a visszavonulás során a dunántúli harcok végén hagyta el Magyarországot. Németországban, Aachen-nél került US hadifogságba.

1964 augusztusában vándorolt ki az Egyesült Államokba, s Los Angelesben telepedtek le. Bajtársakkal tartott kapcsolatot és v. VATTAY FERENC ezds., volt kerpk.-ával is levelezésben volt. A testületet haláláig tisztelte és büszke volt szolgálatára.

Lelke üdvéért V.7-én a Szent István r.k.templomban mutatott be szentmisét Ft. RETTIG HERMANN JÓZSEF. Bajtársai részvétét vitéz KEGLEVICS KÁROLY a Vitézi Rend székkapitánya tolmácsolta, aki földije volt. Elhamvasztották. Hamvait özvegye hazai földben fogja örök nyugovóra helyezni. Gyászolják: Özvegye VÁRHALMI JÁNOSNÉ GIZELLA, baranyai és felvidéki kiterjedt rokonsága és bajtársai. Emléke legyen áldott! (Özv.V.J.-né 1992.VI.18.-)

HERCZEGFI DUPÁN FERENC m.kir.honvéd őrmester, tiszteletbeli csendőr, a Jubileumi Díszérem tulajdonosa, az MKCsBK montreali csoportjának tagja 1992.IV.13-án Magyarországon meghalt. Csókakőn 1909.VIII.11-én született (Fehér vm.,). A háború alatt a szeroszlopnál teljesített frontszolgálatot. (Dr. Sz.L. 1992.VI.1.-)

DÁNIEL JÁNOS JÓZSEF könyvszakértő, üzleti tanácsadó, a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége Koronás Emlékkeresztjének és más kitüntetések tulajdonosa, az MHBK kanadai főcsoportjának helyettes vezetője, a Calgary-i csoport 8 éven át hűséges, áldozatos vezetője, a Souverain Szent László Társaság és Rend lovagja, hosszú betegség után Calgary-ban (Alberta, Kanada) 1992.III.20-án 62 éves korában meghalt.

Gyömrőn (Pest vm.) 1929.VI.9-én született. Katonai szolgálatának eleget téve, apját követve, a postánál helyezkedett el. 1954-ben megnősült, majd 1956-ban feleségével elhagyta az országot és Kanadába vándoroltak ki, s Calgaryban telepedtek le. Belépett az MHBK-ba, hol odaadó munkával kapcsolódott bele a magyar hagyományok, a kultúra ápolásába, az emigrációs célkitűzések megvalósításába. Szívvel, lélekkel híve volt az emigrációs egyesületek, a bajtársi közösségek közötti együttműködésnek. Testületünk tisztelője, Közösségünk támogató barátja volt. Anyagi erőforrások biztosításával megindította magyar emigrációs emlékmű állítását a város által adományozott helyen.

Temetése a magyar r.k. plébánia-templomból ment végbe 1992.III.26-án a helybeli magyarság részvéte mellett. A gyászmisét és szentbeszédet Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános mondta. Búcsúztatták VARGA LÁSZLÓ csop. vezető az MHBK, ZSITVAY SÁNDOR Rendi Széktartó a Szent László Társaság, majd dr. KISS GYULA a család, a barátok és az MKCsBK bajtársak nevében. Elénekeltek a magyar Himnuszt.

A Mountain View Memorial Gardens temetőben helyezték örök nyugovóra.

Gyászolják: Özvegye DÁNIEL JÁNOSNÉ KLÁRA, gyermekeik, azok családjai, az unokák, rokonsága Budapesten, jóbarátai és bajtársai. (KGY)

HÓDOSY PÁLNÉ, szül. hódosi KISS ÉVA, néhai HÓDOSY PÁL rendőrvezérőrnagy, a m.kir. Rendőrség utolsó felügyelője (volt cső.ezredes) özvegye (Oaklandban (Cal., USA) 87 éves korában meghalt. 1951-ben vándoroltak ki Braziliába, honnan 1964-ben Californiában telepedtek át, itt halt meg férje is 1976.XI.13-án 81 éves korában. (Hadak Útján 1992.jan.-feb.sz.)

.....
Főtisztelendő MAKKÓ LAJOS r.k.áldozópap, c.kanonok, m.kir.tábori Főlelkész, írói nevén TÚZ TAMÁS, a Kisfaludy Kör tagja, író, költő, 1992. IV.7-én Hamiltonban (Ont.Kanada) a Szent Erzsébet Otthonban 76 éves korában meghalt.

Győrben született 1916.IV.18-án, ugyanott szentelték pappá 1939-ben. Már fiatalon, falusi káplán korában jelentek meg versei a Nemzeti Újságban. 1943-44-ben tábori lelkész a keleti fronton, majd 3 évig a hadifogóságot is megosztja bajtársaival Oroszországban. 1956-ban elhagyta Magyarországot és az USA után Kanadában telepedett le, hol néhány évig Calgaryban (Alberta) a Szent Erzsébet r.k. Egyházközség plébánosa volt.

Nagyon termékeny, sokhangú költő volt. Első verseskötete, a " Tiszta arannyal " még otthon, 1941-ben jelent meg. Háborús élményeit " Harmincnapos nászút " (1973) és " Vihar a pusztán " (1980) c. köteteiben írta meg. Még megérte, hogy szeretett szülővárosa, Győr, díszpolgárává választotta.

Lelkiüdvéért Ft. MIKLÓSHÁZY ATTILA, a külföldi magyarok püspöke mutatott be szentmisét Torontóban IV.10-én. Temetése VII.10-én ment végbe Győrött a nádorvárosi temető régi ravatalozójából a város által adományozott díszsírhelyre. (Életünk 1992.junius München).

ÓCEÁNIA

TÚZ TAMÁS

Azért könyörgök az utolsó percig,
ne legyek kő, arcra bukott szobor,
aki a fűben álmódzva fekszik,
nem lélegzik már s nem is haldokol.

Legyek folyondár Isten árnyékában,
egy utca valahol, rue de la Paix,
banánültetvény Oceániában,
hol föl nem ébrednek soha többé.

(A Szív, Budapest.)

.....

APOSTAGHY A. ENDRE m.kir. vezérkari szds. az MHBK egyik alapítója, a HADAK ÚTJÁN hosszú éveken át szerkesztője Münchenben (Németország) 80 éves korában elhunyt. A szegedi piaristáknál érettségizett, 1934-ben a Ludovika Akadémián hadnaggyá avatták. Az Európai Frontharcos Szövetségben az MHBK hivatalos képviselője, a Közp.Vezető európai helyettese volt. (Hadak Útján 1992.aug-szept.szám)

.....

Dr.vitéz jákfai GÖMBÖS ERNŐ szkv.m.kir.rohamtűzér szds. - az egykori miniszterelnök és honv.miniszter fia - Klagenfurtban 1992.V.10-én hosszantartó súlyos betegség után 77 éves korában meghalt. A kommunisták szegedi Csillagbörtönéből 1946 után kalandos körülmények között szökött Ausztriába. (Vit.Táj. 1992/1.szám)

.....

Özv. NAGY SÁNDORNÉ szül. NEHÉZ IRÉN NAGY SÁNDOR főtörm. özvegye, az Árpádházi Szent Erzsébet r.k. egyházközség és a Magyar Nyugdíjasok Egyesületének tevékeny tagja, a Nőegylet volt elnöknője Calgaryban (Alberta, Kanada) korábbi agyvérzés után 1992.VI.3-án 86 éves korában csendesen elhunyt. Nyírcsászáriban (Szatmár vm.) 1906.V.9-én született. 1939-ben házasságot kötött urával, aki akkor a baktalórántházai őrs pk-a volt. 1944 őszén hagyták el otthonukat (Lásd: B.L. 1978/2.szám: Horvay Bánk: Zászlólevonás.) és először Németország után Rabatban (Marocco), majd 1952-ben Calgaryban telepedtek le. Urát 17 évi megértő, boldog házasság után 1956-ban elveszítette. Ettől kezdve ő lett az őrs nemzeti zászlójának áldozatos, éber őrzője.

Junius 6-án, a temetkezési intézetben Ft. Dr. ZÁCSFALVY ISTVÁN imádkozott lelke üdvéért. Másnap temették a Szt. Erzsébet templomból, hol ravalán a többi szép virágok mellett ott volt a Victoria-i (B.C.) cső. csop. koszorúja. Koporsóját a baktalórántházai őrs nemzeti zászlója takarta. A templomot megtöltötte a gyászoló közönség. A gyászmisét és a szentbeszédet Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános mondta. A bajtársak nevében dr. KISS GYULA búcsúztatta, majd elénekelték a magyar Himnuszt. Férje mellett a St. Mary temetőben helyezték örök nyugalomra. Gyászolják: OLÁH ANDRÁS, - kinek szülei földieiek voltak, - és családja, akik betegségében szeretettel gondját viselték, jóbarátai, kiterjedt rokonsága Magyarországon és a bs-ak. Nyugodjék Krisztus békéjében. (KGY).

.....
PÁSZTOR GÁBOR m.kir. cső. főtörzsőrmester a Kisvárdai (Szabolcs vm.) kórházban, házasságának 56. évében 1992.II.25-én meghalt. Egyházi temetéssel helyezték örök nyugalomra. "Isten nyugtassa békében" (Özv. P.G-né 1992.III.12.-). (Az évenkénti karácsonyi segélyünkbe részesült.)

.....
SZILÁGY KÁROLY m.kir. cső. a kassai volt VIII. ker. állományában Gégenyben (Szabolcs vm.) 1992.I.5-én meghalt. Ugyanott született 1914-ben. Utolsó szolgálati helye a Felsőapsa-i őrsön volt, honnan nyugatra vonultak vissza. A háború befejeztével visszatért hazájába. Családja nem maradt. (v.Sz.J. 1992.III.5.-) (Évenkénti karácsonyi segélyünkben részesült.)

.....
Elhunyt Bajtársainknak, Hozzá tartozóiknak, Barátainknak

adjon a Mindenható békességes pihenést,

lelküknek pedig az örök üdvösség boldogságát.

A Gyászoló Családoknak ezúton fejezzük ki őszinte együttérzésünket és

bajtársi részvétünket.

+ + + + +

III.

BESZÁMOLÓK A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉLETÉBŐL AUSZTRÁLIA

SYDNEY (N.S.W.) Csoportunk a Csendőrnapi emlékeztető szokásos díszebédjét 1992.V.3-án tartotta meg, melyen 74-en vettünk részt. (10 ht. cső., 3 cső. özv., 13 cső. barát, illetve családtagok.) Előtte a Közösség tagjai a cső. zászló alatt 11.25-kor a Santa Sabina templomban szentmisén vettek részt, ahol hálát adtak a Mindenhatóknak a Testület tagjait érintő elmúlt

évi nagy jelentőségű Magyarországi eseményekért és imádkoztak a cső.hő-sökért, a mártírokért, elhunyt itteni bs-ak, barátok és hozzátartozóik lelkiüdvéért. A megható és mindezen eseményekre utaló szentbeszédet SZABÓ GÁBOR diakonus, csendőrleszármazott mondta.

A díszebéd során, - amely a múlthoz hasonlóan magyaros, ízletes és bő-séges volt, - a Központi Vezető Csendőrnapi szülő üzenetét KOLTAY IMRE olvasta fel. Vitéz TASSÁNYI JÓZSEF csop. vezető a megjelenteket üdvözölve felkérte dr. TAMÁS GYULA ügyvezetőt, hogy ismertesse a bajtársi életet é-rintő elmúlt évi eseményeket. Ennek során megemlítette, hogy ez év márc. 17-én PASKA SÁNDOR, hűséges csendőrbarátunk elhunyt. Temetésén a csendőr-zászlóval letakart koporsóját a Közösség küldöttsége a nagy számban meg-jelent gyászolókkal együtt utolsó útjára elkísérte. Emlékének a dísz-ebédre meghívottak 1 perces néma felállással áldoztak.

Ezután ismertette dr. TAMÁS a Testület és annak tagjai rehabilitációja érdekében a Vezető Bajtárs által elindított mozgalmakat, illetve az Al-kormánybíróságnak elmúlt évi döntését, amely kimondotta, a Testületet fel-csúztató, tagjait megbélyegző 1945 évi ME rendelet és az ezt követő ösz-szes további rendeletek alkotmányellenességét, semmiségét, s az azt követő, már köztudomású kormány-rendeleteket, melyek a Testület volt tagjainak szolgálati idejét elismerték és nyugdíjigényüknek helyt adtak.

Sajnálattal állapította meg a Vezető Bajtárs magának a Testület re-habilitációjának elmaradását, amelyre a Belügyminisztérium hivatalos köz-lése szerint: " Ennél többre jogi alap nem szolgál".

Az előadó feltette ezután a kérdést hallgatóinak: "... Mi maradt meg számunkra ebben a kérdésben a továbbiak során? A remény..."

A Magyar Parlament sok törvényt hozott eddigi alkotmányos működése so-rán, de még 8 év kell ahhoz, - ez a mostani Igazságügyi Miniszter véleménye, - hogy Magyarországon tisztességes jogrendszer alakuljon ki és akkor, talán, abban a tisztességes jogrendszerben a volt M.Kir. Csendőrség jóhírnevének, becsületének visszaállítására is sor kerülhet.

Addig is, - amint mondta, - a most még életben lévők és utódaik lelké-ben ez a remény továbbra is élni fog, amelyek ébren tartására hadd idéz-zem REMÉNYIK SÁNDOR örökszép vígasztaló sorait:

" ... S ki éjben születik, mit csináljon?
Dolgozzék, imádkozzék, túrjon, várjon,
És a sírba is reménysugárral szálljon,
Ha könnyel sózott kenyerét megette,
Mert változnak a csillagok felette... "

E gondolat jegyében ért véget az Ügyvezető beszámolója.

Utána dr. vitéz JANI ISTVÁN OAM, örökös tiszteletbeli csop. vezető, mint a magyarországi Demokrata Forum canberrai (N.S.W.) Baráti Körének kép-viselője részletesen ismertette a Baráti Kör célkitűzéseit, amely az ott-honi koalíciós kormány jószándékú, nemzetmentő törekvésének támogatására alakult meg. Felhívta a jelenlevők figyelmét az itteni Baráti Kör mű-ködésének széleskörű ismertetésére és ezúton a MAGYAR DEMOKRATA FORUM otthoni működésének segítésére.

A 32-ik Sydney-i Csendőrnapi megemlékező összejövétel a Himnusz el-éneklésével véget ért. Bevett szokás szerint, - mely az évek hosszú során át azt kialakította, - " az egybegyűltek kellemesen elbeszélgetve egy ide-ig még együttmaradtak..." (Dr. T.Gy.)

.....

EURÓPA

LONDON (Anglia) " 1992.V.9-én tartott összejövetelünkön átbeszéltük lemondásodat s a kapcsolatos dolgokat. Arra az elhatározásra jutottunk, hogy mi nem ismerünk olyanokat, akik a körlevélben írottak alapján számba jöhetnének. Kérünk útbaigazítást.

Őszintén sajnáljuk, hogy nem Te maradsz a jövőben is a központi vezető. Szívesen hallanánk, hogy megváltoztattad ez irányú álláspontodat. Mi itt szeretnénk, ha Ti maradnátok a vezetők a jövőben is. Fölmerült az az elgondolás is, hogy a megváltozott körülmények alapján, komolyan lehetne gondolkodni az irányban, hogy a jövőben a Bajtársi Közösség hazánkban működne olyanképpen, hogy összeköttetésbe lépnétek a még nem túl öreg régi, otthonmaradt cső.bs-ainkkal: Ott lenne megszerveve a Vezetőség. Szeretnénk, ha ezzel kapcsolatban tájékoztatnál bennünket véleményetekről..."

Másik javaslat: együttműködés az otthoni közbiztonsági szervekkel. Kérni, hogy a budapesti Böszörményi-úti volt csendőrlaktanyában néhány helyiséget lehetne kapni csendőrtalálkozóra, állandó igénybevételre.

Másik javaslat: a torontói Csendőrmúzeum jövőbeli hazaszállítása. (Sz.P. 1992.VI.2. + VII.16.-) / Lásd: V.Fejezet Dr.Sz.S. beszámolóját./

.....

BÉCS (Ausztria) Május 31-én ünnepelte meg a helybeli magyarság 43. Hősöknapját a Központi temetőben, a Christiana Hungaria Egyesület rendezésében. A kápolnában Ft. NYERS JÁNOS S.D.B. mutatott be szentmisét és emlékezett meg hőseinkről, majd a közönség az Ismeretlen Katona emlékéhez vonult. Megjelentek a tartomány, hadsereg, az Osztrák Bajtársi Szövetség, a magyar nagykövetség, a Honvédség képviselői, valamint az Egyesület két alapító tagja BÁNFAI JÓZSEF bs-unk és VARGA JÓZSEF. A közéleti személyeket, a vendégeket, s a közönséget MAYER RUDOLF elnök üdvözölte. Ünnepi beszédében v. MARTON REZSŐ titkár hivatkozott dr. ANTALL JÓZSEF miniszterelnök januári beszédére, aki szólt a régi hadsereg egyetemes áldozatvállalásáról, a fennkölt katonaerényekről és a hősihalottak évezredes kultuszáról, miszerint a nemzet hősei nélkül nem élhet. Az ünnepség a Himnusz eléneklésével ért véget, majd a megjelentek társaságában vettek részt. (B.J.1992.VI.18., H.U.1992.aug., szept.)

BÉCS (Ausztria) 1992.II.14-én a Csendőrnapon bajtársaink a magyar templomban szentmisén vettek részt Testületünk alapításának 111. évfordulóján, majd a vitézek által rendezett összejövetelen hőseinkről megemlékezést tartott v. SERÉNYI ISTVÁN, a Vitézi Rend külföldi törzskapitánya, a MKCSBK tiszteletbeli tagja. (v.S.I. 1992.VII.5.-)

.....

TOURCOING (Franciaország)... " 1992.III.7-én rendezte meg fiam PÁRIZSBAN, a Magyar Katolikus Misszióban kis unokám keresztelőjét, melyet én, - TÓTH JÓZSEF területvezető, - egybekötöttem az ezévi Csendőrnapi való emlékezéssel. Meghívtam még élő négy ht.csendőr és három tb.csendőr bajtársamat és még harminc vendéget.

A keresztelési szertartás után a nagyteremben a magyar receptre készült ebédhez helyet foglaló közönséget a területvezető üdvözölte, majd felolvasta a kp.vezető Csendőrnapi kiadott körlevelét. Utána elszavalta Hajjas István: Kakastollasok c. versét. Végül ismertette a Csendőrséget megbélyegző 1945-ös rendelet eltörléséről szóló minisztertanácsi rendeletet, valamint a Testületnek az erkölcsi és jogi jóvátételt kérő a magyar kormány miniszterelnökéhez küldött beadványait.

Ezután kezdetét vette a keresztelési ebéd, amely magyar receptre ké-

készült, megöntözve jó tokaji borral. Nyáron a fiammal, - aki francia al-
ezredes, - megyünk haza látogatóba, megmutatni neki, hol született az apja".
(T.J. 1992.III.8.-)

Gratulálunk a családias Csendőrnaphoz, hol már a harmadik generáció is képviselve
volt! Mindannyian erőt, egészséget kívánunk az Újszülöttnek, sok örömet a szülőknek és
a nagyapának. Ugyancsak gratulálunk Tóth József bajtársunknak 81. életévének betöl-
tése alkalmával, Isten segítse útjában és látogassa meg otthon a még élő bajtársakat és
térjenek fiával együtt vissza szerencsével! (Kp. Vezető).

Csendőrnapi Párizsban 1992. III. 7-én:
balról jobbra: Varga I., Molnár B.,
Ft. Ruzsik V., Tóth J., Kovács János
a Tourcoing csoport tagjai.

.....

GAIBERG (Németország) 1992.IV.3-án ..." Hálás köszönet a karácsonyi
ünnepekre, majd a Csendőrnapi kicsi, de annál beszédesebb ünnepeinkre kül-
dött levelekért. Csendőrnapi ünnepünkre én voltam a soros arra, hogy te-
lefonvégre kaptam D. Jóskát Münchenben. Jólesik ilyenkor visszaálmódni
egy-egy ilyen ünnepünkre, de fájdalmasan ama bajtársainkra, akik immáron
a Hadak Útját járják. Ma, - hogy én itt a szoros közelben egyedül vagyok, -
semmiféle ünnepet nem tudok összehozni. Jóllehet én nagyon is kerestem,
úgy a közeli, mint a távoli bajtársakkal a kapcsolatot, hogy valamilyen
formában tudnók ilyenkor összejönni, de eme leveleimre nem kaptam vá-
laszt. Így, maradok egyedül mindhalálig.

Január végével elkapott az influenza. Ebből alig lábaltam ki, mikor új-
fent beköszöntött és csak nemrég izzadtam már annyira, hogy leveleket tu-
dok írni. Ezideig úgy, egy kicsinykét elkapogatót, de mióta ezt a végze-
tes 80-at taposom, bizony " gyöngye lett a legény..." Dehát ebbe is bele
kell szoknunk minden zokszó nélkül, akkor, amikor még véletlenül sem mertük
remélni, hogy eme kort megérhessük.

Ehhez társul az is, hogy az atomkorral megérhettük a komcsik végnap-
jait és így ezzel azt, hogy Honunk eme a világtörténelem legembertelenebb

és legperverzebb ideológiától szabad lett. Csak azt kéne bevezetni oda-haza, hogy a követőit miért nem vonják felelősségre akkor, amikor a Haza ugarrá gyalázásán kívül ők is felelősek a sok ártatlan magyar, s így bajtársaink kivégzéséért?!... " (D.I.)

.....
BUDAPEST. A Honvéd Hagyományőrző Egyesületet (HOHE) a párizsi székhelyű Európai Frontharcos Szövetség, EFSz (Confederation Europeenne des Anciens Combattants, CEAC) tagszervezetei közé fogadta. Az EFSz 8 ország háborútjárt és hadisérült katonáinak szervezeteit fogja egybe, kb. négy és fél millió taggal.

Az MHBK egyik alapító tagja ennek a volt háborús ellenfelek megbékélésének, az európai összefogás és együttműködés szellemében fogant nagy összefogásnak, mely több, mint negyedszázados működése során társadalmi és politikai téren is tekintélyre tett szert. Az EFSz igazgatósági tagja APOSTAGHY ENDRE az MHBK képviselője a kp. vezető európai helyettese. (MHBK németországi főcsoport 1991.VI.30-iki 3.sz. körlevélből.)

.....
BUDAPEST. A Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottsága működésével kapcsolatban a "Magyar Honvéd" 1992.V.20-iki számában közérdekű tájékoztatást tett közzé, melyből az alábbiakat ismertetjük:

" Nem lehet vitás, hogy két esztendő kevés több, mint négy évtizednyi szenvedés és méltánytalanság feledtetésére. Történelemfordító időkben élünk az elmúlt két esztendőben, s ebben a csendes forradalomban fontos szerepet töltött be a méltánytalanul meghurcolt, becsületükben megalázott katonák rehabilitációja... Napjainkig közel 2500 katona kapta vissza becsületét, rendfokozatát, megbecsült helyét a társadalomban. Becslések szerint azonban, mintegy 40 ezer tiszt, tthts., és sorkatona ügyét kell felvállalni, hogy egyszer és mindenkorra pontot tehesse a rehabilitációs folyamat végére... Mert a nemzet katonái megérdemlik a megbecsülést. Mindazok, akik a második világháború vérzivatarában álltak helyt hazájukért és azok is, akik az 1956-os forradalom és szabadságharc frontjain küzdöttek.

A munka nem állt meg. Sőt azt szeretnénk, ha a jövőben sokkal több kérelmet bírálhatna el a H.M. rehabilitációs Bizottsága.

Akiknek bírói ítélettel vették el szabadságukat és rendfokozatukat, először az ítélet megsemmisítését kell kérniük. Külföldön élőknek pedig csak akkor állhat a Rehabilitációs Bizottság a rendelkezésére, ha magyar állampolgársággal is rendelkeznek. "

.....
BUDAPEST. A B.M., a H.M., a Magyar Ellenállási Szövetség védnöksége alatt a "Kudar Lajos Emlékbizottság" meghívót bocsátott ki KUDAR LAJOS cső.ezrds. (poszthumusz altábornagy 1992) és társai tiszteletére 1992. III.19-én felavatandó emléktábla leleplezésére a Budapest I.ker.Országház utca 28. szám alatt.

Az egykori B.M. épületén elhelyezett emléktáblát a M.E.nevében Dr. BOROSS PÉTER belügyminiszter avatta föl és koszorúzta meg. Őt követték a köztársasági elnök képviselőjében szárnysegédje, a H.M. és a HOHE nevében KÉRI KÁLMÁN és mások. A francia, a német és a lengyel követség, a család után a bajtársak virágait dr.v.KOVÁCS JENŐ, LÁM BÉLA és FRÁTER JÁNOS helyezték el.

Ezt követte emlék-ülés a Hadtörténeti Intézet és Múzeum dísztermében. A műsor keretében Kudar Lajos élete, tevékenységéről dr.GAZSI JÓZSEF hadtörténész beszélt. Az előadást álló-fogadás követte.

MEGJEGYZÉS:

Vitéz KUDAR LAJOS m.kir.csendőrezredes, a Magyar Érdemrend lovagkeresztje, több I.Világháborús és más kitüntetés tulajdonosa utóljára a B.M.Államvédelmi Központ helyettes vezetője volt.

Született Vinga-n (Temes vm.,) 1895.XI.19-én. A Csendőrséghez 1923.VI.1-én lépett- és töltött be különféle szolgálati beosztásokat. 1944.IX.24-én a Kormányzó Úr megbízta, hogy utazzék Szlovákiába, gr.Zichy Ladomér birtokára, a Zolyom-i partizánok főhadiszállására. Parancsa volt, hogy szervezze meg FARAGHO GÁBOR altbgy.csőfel., gr. TELEKI GÉZA és SZENTIVÁNYI DOMOKOS rk. és megh. miniszterből álló fegyverszüneti bizottság útját Moszkvába.

Mikor ez kitudódott, 1944.XII.5-én a Gestapo letartóztatta, s 1945.II.11-én Budán a B.M. épületében kivégezték. Beosztottjait is, dr NYERGES PÁL és KORONDY BÉLA szds-okat a Német Biztonsági Szolgálat tartóztatta le. (P.Gy.1992.IV.27.-) + (B.L. 1992/1.szám 41 A oldal.)

.....

DÉLAMERIKA

SAO PAULO (Brazília) Miután hívatásos csendőrök hárman maradtunk és csak ISKI JÓZSEF őrm. lakik már a városban, eljött az ideje, hogy búcsúzzunk zászlónktól. Hiszünk abban, hogy zászlónk megkapja megérdemelt helyét a Hadimuzeumban. Zászlónkat a Marcali-i szárnyk.ságról hozta ki KURUCSAI JÓZSEF prbcső. testére csavarva. v.KIRÁLY GYULA ezds., sz MKCsBK kp. vezetője és az utána következő csop. vezetők őrizték és képviselték azzal Testületünket Csendőrnapon, nemzeti ünnepeken, Hősöknapján és sok más ünnepségen és szentmisén. A zászlót hazafelé való útján Ft.Dr.GÁCSÉR IMRE O.S.B. Csendőrnapijaink mindenkori vendége áldása kísérte.

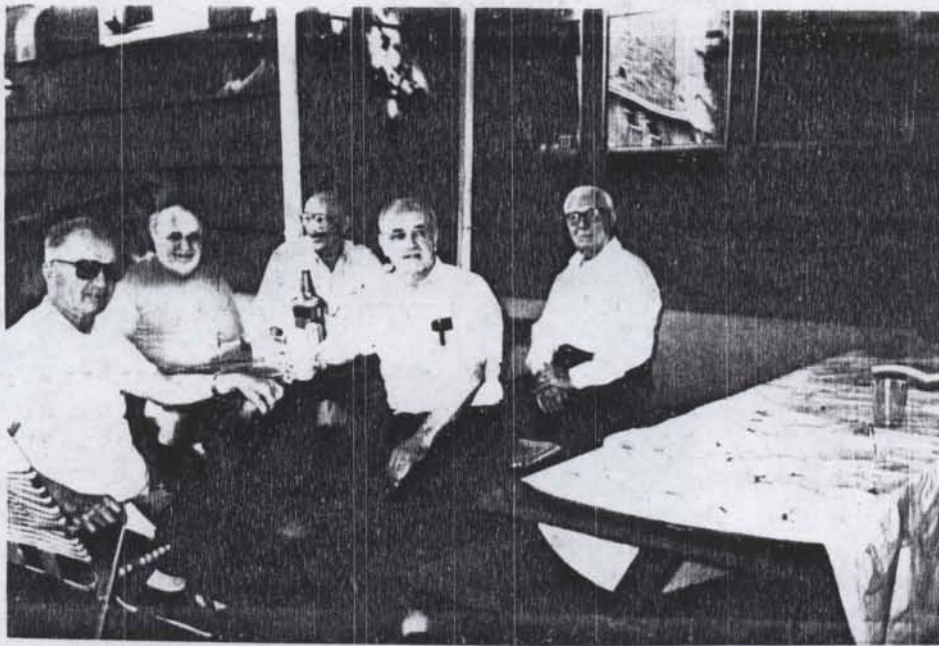
ISKI bs-unk Budapesten HAJNÁDY GYÖRGY tb.cső., mérnök - a közelmúltban elhunyt HAJNÁDY ENDRE fhdgy. öccse - fogja a zászlót a Hadimuzeumban átadni (kapcsolatban dr.SZAKÁLY SÁNDORRAL). Nehéz lenne leírni, hogy az a zászló mi mindent mesélhetne. (K,G. 1992.V.25.-)

.....

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

NEW BRUNSWICK (N.J.) ... " 1992-ben máj.23-án házuknál Somerset-en megrendeztem újból a Csendőr összejövetelt. Sajnos nagyon kevesen, csak 8-an jöttünk össze. Felsorolom, akik jelen voltak: HORVÁTH LAJOS bácsi a feleségével, KUNSÁGI JÁNOS, BAKONYI JÁNOS, SZEGEDI JÁNOS és FÖLDES DOMOKOS a feleségemmel és KEREKES JÁNOS cső.gyerekek, mérnök, (akinek az édesapja is velünk tartott haláláig). A múlt évben 19-en voltunk jelen a cső.özvegyekkel és cső.-gyermekkel. Most is készültem, hogy leszünk legalább ennyien. Tekintettel, hogy kevesen voltunk jelen, úgy határoztunk, hogy jövőre februárban fogunk összejönni, mikor a reformátusoknál van az új tisztviselők beiktatási ebédje. Elmegyünk erre az ebédre és utána összejövünk nálam egy kis beszélgetésre. A befizetett hozzájárulásokat 100.-dolláros csekken mellékelem. Bajtársi szeretettel küldjük üdvözlésünket és kívánunk jóegészséget Mindnyájuknak... Földes Domokos és a többi csendőrök."

.....

A New Brunswick-i csoport csendőrösszejövedele 1992.V.23-án
Somerset-en v. Földes Domokosék házánál:
b-j: Kunsági J., v.Földes D., Szegedi J., Bakonyi J. és Horváth L.,
Jelen voltak még: Horváthné, Földesné és Kerekes J.

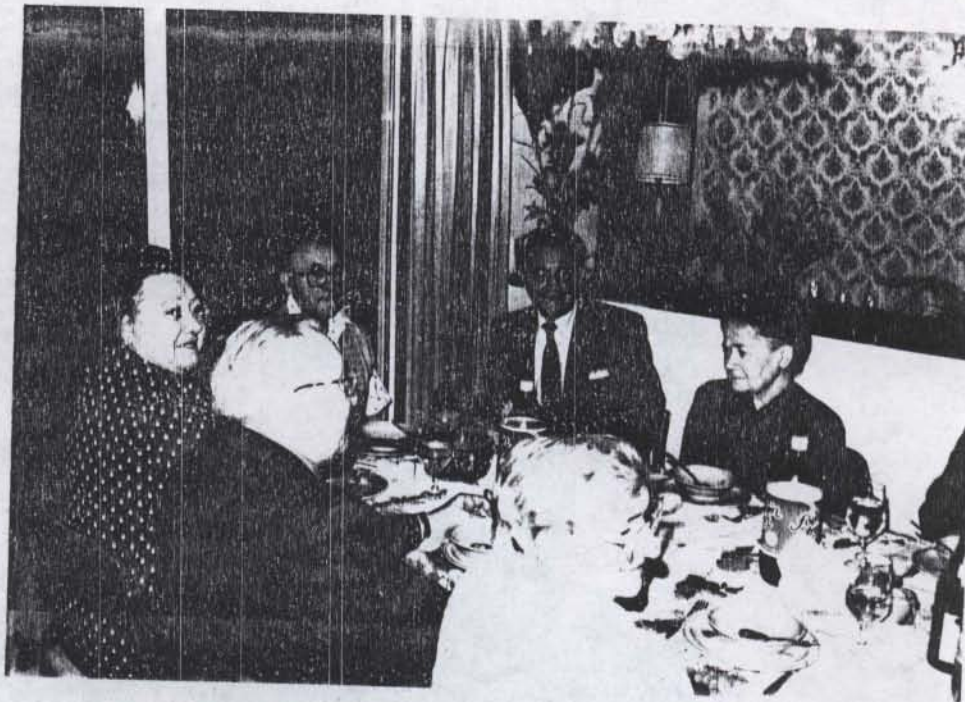
.....
CANADA

VICTORIA (B.C., KANADA) A Csendőrnapi összejövedel résztvevői 1992.
II.14-én PINTÉR ALADÁR és felesége otthonában (Lásd: BL.1992/1.szám)

Balról jobbra: Urbin János,
özv.v.Hangodi Jánosné, Pintér
Aladárné, Zoltai Miklósne.
A magyar nemzeti zászló mel-
lett: néhai Pintér Aladár ezds.
arcképe.

Az asztal körül háttal:
 Zoltay Miklósné, Zoltay
 Miklós, Urbin Jánosné,
 Csordás János, Dávid Sándor
 Csordás Jánosné.

.....

CALGARY (Alberta) 1992.VIII.9-én, vasárnap tartották meg a bajtársi egyesületek helyi csoportjai, az MHBK, MKCsBK, MSzV és a Vitézi Rend hagyományos nyári összejövetelüket a helybeli Magyar Kanadai Kulturközpont területén VARGA LÁSZLÓ MHBK csoportvezető és társai rendezésében. A pikniket tábori mise előzte meg. Bemutatta és szentbeszédet mondott Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános a Souvenir Szent László Társaság és Rend lovagkeresztes tagja.

A mise alatt cserkészőrség állott a budapesti volt m.kir. 1.gépkocsizó lövészezred kürt és csapatzászlója mellett, melyet VÁGÓ JÓZSEF alez., az ezred utolsó pk-a őrzött haláláig. A zászló történetét röviden ismertette, majd néhány napon belül hazaszállította a Hadtörténeti Múzeumnak való átadás végett RADA TIBOR a legfiatalabb ht.tiszt.

A régenvárt nyári napfény, a finom "Laci-pecsenye", a frissítők, mind hozzájárultak ahhoz, hogy a kellemesen eltöltött kiránduláson a késő délutáni órákig maradtak együtt bajtársaink, hozzátartozóik és barátaik. (KGY)

.....

IV.

A MAGYAR ÉLET TUDOMÁNYOS ÉS TÁRSADALMI ESEMÉNYEI EURÓPA

LONDON (Anglia) A helybeli magyarság máj.24-én tartotta a kegyeletteljes Hősöknapja megemlékezést. A r.kath., a református és evangélikus gyülekezetek tagjai a londoni evangélikus egyház gyülekezeti termében jött össze szép számban. A megjelenteket Nt.PÁTKAI RÓBERT lelkipásztor az angliai evangélikus egyházak elnöke üdvözölte. Az ünnepi beszédet Nt.KARDOS ISTVÁN ref.lelkész mondta. Alkalmi költeményt GÖDÖR GYULA adott elő nagy sikerrel. BUBIK ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Színház színművésze beszédet tartott és hazafias költeményeket szavalt. A nagyszámú közönség az előadás után baráti összejövetelen maradt együtt. (Sz.P. 1992.VI.2.-)

.....

1992.V.2-án ünnepelte a helybeli Magyar Néptánc Csoport működésének 40 éves jubileumát. Ez alkalommal egy londoni iskola nagytermében, több mint 350 vendég előtt rendkívüli sikeres bemutatót tartottak.

A Táncscsoport történetét, alapítója BARACSI JÓZSEF ismertette, felsorolva hány országban, hány nemzetközi versenyen szerepeltek és nyertek díjakat. Munkájukban nagy segítséget jelentett BARACSINÉ BENEDEK MARGIT, akinek folyamatos gondoskodása a sikeres fellépéseket biztosította. Alakulásuk óta 500 önálló előadáson szerepeltek és ötször nyertek első díjat nemzetközi táncünnepélyeken. Kisebbségi nehézségek ellenére megszakítás nélkül folyt a munka, mert az idősebbek pótlására a sorba mindig beléptek új fiatalok. A bemutató-előadás után teljesítményük elismerése fejében a magyar kormány nevében a Művelődési és Közoktatásügyi Miniszter Arany-érmét nyújtotta át BARACSI JÓZSEFNEK az angliai nagykövet helyettese. (Sz.F.'92.VIII.22)

Gratulálunk a csoportnak és vezetőinek, akik 40 éven át a magyar táncot és muzsikát hirdették és terjesztették jó hírnevét a magyar népnek. (Közp.Vezető).

.....

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

A KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG (Garfield, N.J.) Folyamatosan, immár huszonötödöszer rendezi meg magyar nyelvű nyári iskoláját július 12- aug. 2-ig a Sík Sándor Cserkészparkban. A tanítás az iskolások tudásához igazodva 4 osztályban folyik. Céljük: Jobban megismertetni és megszerettetni a magyarságot a fiatalokkal. Az idén, természetesen megünnepelik az iskola 25 éves jubileumát is!

BODNÁR GÁBOR ügyvezetőelnök 1992.IV.24-én érkezett körlevelében írja: "Nincs többé száműzött orosz cserkész", írja a Russian Scout News, a külföldi orosz cserkészek lapja. Jun. 11-én Pavloszk-ban, Szentpétervár közelében gyűjtöttak tábortüzet. Az elsőt 1917 óta. Megvalósult a számkivetett orosz cserkészek álma. Újra összegyűlhetnek ott, ahol az első tábortüzet lobogott 1909-ben.

A KOMSZOMOL képviselői kemény szavakkal (Fasizmus vádjával) támadtak az orosz cserkészekre. A támadásokra OLEG PANTUHOV válaszolt, akinek apja, id. OLEG PANTUHOV volt az első főcserkész. 1918-ban emigrált, majd külföldön vezette tovább az orosz cserkészteket. Végül is a találkozó egy új szervezetet eredményezett, mely az orosz cserkészteket újjáalapítását készíti elő.

A magyar cserkészteketben a jogutódlás kérdése komoly előtervezéssel simábban alakult. 45 évig azért őrizte a nevet a külföldi magyar cserkészteket, hogy majdan visszaadhassa a Magyar Cserkészszövetségnek. Így is történt.

(Gratulálunk! Nektek már sikerült! Szerk.) Egy szervezetté, sajnos, nem válhattunk, mert külföldön merőben más feladatokkal nézünk szembe, mint amelyek az anyaországi cserkészteketre várnak..."

.....

KANADA

ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA (Calgary, Alberta, Kanada) A sorozat 1. kötetének (A-H) kéziratát máj. hónap folyamán legyártásra az Egyetemi Nyomdához, Budapestre megküldték. A kötet, több mint 6000 címszót, 427 fekete-fehér illusztrációt tartalmaz 784 oldalszámmal. A Torontóban (Ont., Kanada) működő Magyar Intézetnek módja volt jelen munkába beletekinteni, a képanyaghoz gratulált.

A lapok enyhén sárgás színűek. A kötés sötétzöld műbőr, arany nyomással. A Fedélterv dr. VARGA IMRÉNÉ munkája. A kötet külméretei: 200x250x35 mm., súlya 1.25 kg. (27.sz. Tájékoztató, Calgary, 1992.V.II.31.-)

A SZÉCHENYI TÁRSASÁG (Calgary, Alberta, Kanada) 1992.IV.26-án tartotta meg évi közgyűlését a helybeli r.k.magyar egyház Szt.István termében. Elnökölt: FEKETE TIBOR elnök. A tisztújítás megtörténte, a tárgysorozat jelenléteinek elfogadása után a közgyűlés jóváhagyta LEZSÁK SÁNDOR (Budapest) részére összeállított tájékoztatót a Társaság működéséről, a Lakitelep Alapítvány részére. A közgyűlés elfogadta az örökösödési hagyományozás népszerűsítésére a végrendelethez csatolandó nyomtatvány kibocsátását az érdeklődőknek.

vitéz DUSKA LÁSZLÓ és FÜLÖPP JÓZSEF a Társaság alapítója, ill. volt elnöke emlékének megerősítésére az elnök javaslatokat kért.

A torontoi Magyar-tanszéken 30 tanuló fejezte be sikeresen a tanév három kurzusát, ismét növekedett a résztvevők száma. A magyar nyelvtanítás a jelek szerint nem fog eltűnni a jövőben. Aláírás: Széchenyi Társaság.

.....

V.

BESZÁMOLÓK

HETYEY SÁNDOR

az MHBK Központi vezető
ausztráliai helyettese.

MAGYARORSZÁGI BESZÁMOLÓ.

Bajtársaim!

Augusztus hónapban ünnepeljük első nagy királyunknak, államalapító Szt. Istvánnak az ünnepét. Hosszú életem folyamán, már sokféle színben láttam Szt. Istvánt feltüntetve, de rám legjobban a néhai nagy történelem-filozófusunknak, Dr. Padányi Viktornak a "Vérbulcsú" c. történelmi tanulmányában kifejtett nézete hatott. A Lech-mezei csatavesztés legnagyobb tragédiáját ő abban látta, hogy az akkori magyarságban nem volt annyi összetartás, hogy a hitvány árulás következtében elvesztett csata és az azután elkövetett nemtelen gyilkosság méltatlanságát megfelelő módon és erővel megtorolják. Ezen szomorú állapoton változtatott Szt. István áldott, nemzetformáló keze. Mert nemzetet alapítani, fönntartani és feltámasztani: egyformán hitet, erős kezet és nagy előrelátást követel.

Háromhetes magyarországi tartózkodás után, erről, illetve ennek a hiányáról szeretnék beszélni. Átolvasva juliusi körleveletem, meg kell állapítanom, hogy az abban foglaltakat, otthoni látogatásom során, teljesen, százszázalékosan beigazolvam láttam. Beszélgettem országgyűlési képviselőkkel, volt politikai foglyokkal, szabadságharcosokkal, a II. Világháború néhány hős katonájával; orvosokkal, mérnökökkel, közhivatalnokokkal, nyugdíjasokkal, kereskedőkkel, taxisoffőrökkel, gyári munkásokkal, takarítókkal... Egyetlen eggyel sem találkoztam, akit "baloldali", vagy leninista jelzővel illethetnének! Igensokkal beszéltem azonban, aki hangsúlyozta, hogy a kádár-rezsim alatt jobb dolga volt az embereknek. Megpróbáltam kielemezni, hogy vajon ezek az emberek visszakívánják-e a kommunista rendszert? A válasz egyöntetű volt: NEM!

Szinte egyöntetűen szídták a kormányt, mert a koalíciós pártok a választás előtt megígérték a teljes rendszerváltást, amiből semmi sem lett. Az egyetlen felmutatható eredmény, a fél ország eladásán kívül, a Szent Koronának a címerünkre való visszahelyezése volt. Úgy látszik, ez is csak tesék-lássék. Tegnap láttam a képernyőn a magyar csapat Barcelona-i felvonulását s a zászlójuk síma piros-fehér-zöld volt... Ha nincs a magyar államnak egy tisztességes, címeres zászlója, miért nem szólnak? Minden valamirevaló emigráns egyesület kiséghette volna őket!

Ha van az átmázolt "új" rendszernek valami messziről felismerhető karakterisztikája, az a "jobb oldaltól" való páni félelme! Minden volt párt-funkcionárius, minden volt hazaáruló, katonaszökevény, KGB.ügynök, politruk, párttitkár átmázolható és elfogadható, csupán keresztény, nemzeti irányvonalról tilos beszélni, a "náci", "fasiszta", meg "nacionalista" megbélyegzések veszélye nélkül. Nem azért, mintha sokan tudnák is ezeknek a szavaknak az eredetét és értelmét...

Az elkobzott és elorzott vagyonoknak a visszaadása be van harangozva ugyan, de ólomcipőkben jár... A több ezer holdas TSz.földek nagyrésze megműveletlen. Az egri érsekség két éve képtelen visszakapni a plébánia épületét, meg az iskolát. A minisztérium jóváhagyja, a helyi hatóság az intézkedést leszabotálja...

Közben fokozottan folyik a nemzet javainak a kiárúsítása. A Tungsram gyártól a hortobágyi ménesen keresztül a tokaji szőlőgazdaságig, minden idegen tulajdonba kerül! Hogy ez mire jó és mi lesz ennek a vége, azt ott hon senki sem tudja. Mi, sajnos tudjuk...

A szocialista munkaszellem (?) semmit sem változott. Az egyik diákszálóban láttuk: reggel 6-tól öt takarítónő pletykázik és cigarettázik a lépcsőházban s este 6-ig semmi nyoma a munkájuknak. A balatonfüredi ünnepelt söröző-étteremben valami tíz ember "dolgozik", míg négy-öt vendég ül egy asztalnál, de nem tudnak az asztalra tenni két sós perezet, vagy egy marék amerikai mogyorót, mert ahhoz "nincs elég tőkékük", viszont szemrebbenés nélkül fizetik a naplopó személyzetet!

A kedvelt ópusztaszeri csárdában olyan cigányzenekar játszik, amelyik 50 évvel ezelőtt vályogvetésre sem lett volna jó... Az üzletekben a kiszolgálás lassú, komplikált és vontatott. Egy külföldi telefonbeszélgetés létrehozása néha három napba kerül! Bankokban, közhivatalokban fűrtökben állnak az emberek, mert a bürokrácia időpazarlása határtalan. Ezek a jelenségek mind a szocializmus beteges munkakerülésének várható és egyenes következményei. Meglepő azonban, hogy ezek a szomorú jelenségek még mind ott vannak, két évvel a "rendszerelváltás" után!

Ugyancsak ott vannak a régi tanácselnök elvtársak, a régi helyükön, csupán a nevük polgármester most. A régi párttitkárok ma "tanácsosok", meg "üzemvezetők"! A régi hóhérok ma gazdag nyugdíjasok, némelyik a vezérezredesi címmel tetszeleg, a nyugdíjuk az átlagnyugdíjas nyugdíjának a sokszorosa. A régi pártmegbízottak "tulajdonosok" lettek, az összelopott pénzekből játszva megvásárolva az üzemeket.

Ez lenne hát a megígért és sokat beharangozott "rendszerelváltás"? A régi rezsim hívei már annyira szemtelenek, hogy nyíltan beszélnek a hatalom újra-átvételéről, sőt, a Recsk-i tábor újra-megnyitásával fenyegetőznek! Az otthoniaknak a becslése szerint, a jelenlegi kormány-koalíció a következő választásokon a szavazatok 20%-át sem fogja megkapni! Ez annyival is hihetőbbnek hangzik, amennyire nyilvánvaló a koalíciós pártokon belül az u.n. "jobbaldaliak" elszigetelése és az egyre hangosabb baloldal előretörése.

A nemzeti emigráció hitetlenkedve és tehetetlenül nézi az otthoni helyzet ilyen fonák alakulását. Minden épeszű ember előtt nyilvánvaló, hogy ilyen körülmények között, a talpraállás esélyei egyenlők a nullával.

Ennek láttán, a nagy kérdés mindnyájunk agyában felmerül: Mit csináljunk? Nincs szavazatunk, tehát aktívan nem tudunk résztvenni az események és folyamatok irányításában. A választások utáni első örömmünkben, lelkesen nyúltunk a zsebünkhöz. Ezt kívánták is tőlünk otthon, azonban semmi mást!

Megdöbbenve halljuk, hogy egyes helyeken, a magyar kormány külügyi szer-

vei aktívan beleavatkoznak az emigráció életébe és legtöbbször KÉT BALKÉZZEL! Beavatkozásuk, mely illetékesnek nehezen nevezhető, helyenként nagyon is balra húzza az addig túrhetően fönntartott mérleget, miután teljes egység létrehozása fizikailag lehetetlen.

"Felelős" kormányemberek tüntetőleg elkerülnek az emigrációban mindent, ami egy kicsit is nemzeti. A kiküldött kormányemberek olyan nyilatkozatokat tesznek köztünk, melyek - enyhén szólva - értelmetlenek! Javaslatainkat nem hallgatják meg, sokszor felajánlott segítségünket agyonhallgatják.

Be akarnak bennünket fogni olyan "világszövetségekbe", melyek csupán néhány "átfestett" embernek az előmenetelét biztosítanák. Ugyanakkor, szemrehányás nélkül leírják az elszakított négyésfélmillió magyart, ügyefogyott kifogások mögé bújtatva szellemi és erkölcsi impotenciájukat!

Ezek után, nem tehetek róla, felmerül bennem a kérdés: mit csináljunk?

Véleményem - és itt hangsúlyozom: személyes véleményem, - az, hogy mi megtettük a szükséges első lépéseket a kormánnyal való együttműködésre, de félre lettünk tolvá! Mit kívántunk mi az új kormánytól? Nem juttatásokat, címekeket, kitüntetéseket! Csupán jogosan elvárható intézkedéseket: a régi rendszer képviselőinek a félreállítását; a gyilkosok és hazaárulók bíróság elé állítását; a károsodottak kártalanítását; a vallásos és hazafias nevelés visszaállítását; a nemzet lassú kihalásának a megállítását; az elszakított milliók részére visszatérési lehetőségek kiharcolását; szociális igazságot!; a volt m.kir.honvédség és csendőrség galádúl megtépázott becsületének a nyílt visszaállítását; a meghamisított történelem újraírását; a közszellem megtisztítását; a média eszközeinek a felszabadítását; a magyar nép nemzeti önértékének visszaállítását; ütőképes nemzeti hadsereg létesítését... Ezek közül egyet sem az emigráció, hanem az egész magyar nemzet érdekében!

Ha a kormány ezekben a kérdésekben nem hajlandó közelebb jönni hozzánk, akkor ez nem a mi kormányunk! A jelenlegi magyar országgyűlésben pedig nincs alternatíva! Egyéni véleményem az, hogy az emigráció mai kötelessége: szellemileg, erkölcsileg és anyagilag segíteni egy otthoni "NEMZETI FRONT" kialakulását, mely az egyetlen kivezető út a Hazánk és népünk feltámadása felé! Míg ebben az irányban nem történnek komoly lépések, addig NE küldjenek a nyakunkra minisztereket, képviselőket; ne kérjenek anyagi támogatást nyolcezer "alapra"; hagyják nekünk élni az eddigi életünket!

Abban legalább sikerült félszázadon keresztül, maradék nélkül
MAGYARNAK MARADNUNK!

Melbourne, 1992. augusztus hó.

.....

LÁM BÉLA

NAGYBOLDOGASSZONY ÜNNEPÉN MÁRIANOSZTRÁN:

1992 augusztus 15.-én

Ez a régi szép Mária-ünnep már régen elvesztette a naptáron a vörös betűs írást, azaz az ünnepi jelzést. Besorolták a hétköznapiak közé és csak azok tartották nyilván, akiknek az életében a Nagyboldogasszony jelentett valamit. Ezen a napon ünnepelt Esztergom, régen hosszú körmenettel, nagymisével, este pedig tűzijátékokkal, az akkori hercegprímás pedig fogadást adott a város és megye vezetőinek... 1954. aug. 15.-én Isaszegen a Tompa u. 1. sz. alatt, ahol mi az első nyarunkat élveztük, haladtak el a zarándok menetek Máriabesnyőre. Gyalog, énekelve vitték a templomi zászlókat. Hosszú, elnyúlt

menet volt, de mentek, énekeltek, hosszan elnyúló sorokban... azután megszüntek az ünnepek, a nagy körmenetek is elmaradtak, vagy áttevődtek vásárra.

1991. aug. 15.-e. Tudtuk, s mivel nyugdíjasok vagyunk, nem volt probléma, hogy Máriához könyörögjünk, további segítségét kérjük. A rk. újságban meglepődve olvastuk, hogy ezen a napon Márianosztrán, az egykori kolostorból lett börtönben különleges ünnep lesz. Az ebben a börtönben szenvedő egykori rabok, - papok, civilek, hívők, ateisták, keresztények, köztük Minszenty bíboros is, zsidók, dálnoki Veress Lajos, Bornemissza egykori miniszter és nagyon sokan töltötték itt rövidebb-hosszabb időt, - emlékére tartják ezen a napon a misét, emléktáblát lepleznek le, mely figyelmezteti az utódokat, hogy vigyázzanak, ez nem ismétélhető. Már régen készültünk Nosztrára, ebbe a régi Mária központba, melyet még Nagy Lajos alapított. Az egyetlen magyar szerzetes rend, mely később Lengyelországba tevődött, telepítődött át.

(A Pálos rendet Özséb esztergomi kanonok alapította 1263-ban. Szerk.)

Az odajutás problémát okozott. Senki sem tudta megmondani, hogyha Szobig elmegyünk vonattal, melyikhez van autóbusz csatlakozás Nosztrára. Gyalog elég messze van, több mint 8 km. A szobi állomáson már feltűnő volt a sok idős, sőt kimondottan öreg úr, feleséggel, esetleg gyermekeikkel. A buszmegállónál már nagy tömeg várt, de busz csak noszogatásunkra áll elő. Meg is telt, s indult is azonnal... A kis község autók tömegével, érkező buszokkal, a sok idegennel egyszerre népes lett. Az "öreges" kíváncsian nézték egymást, s én is legalább 10 emberre mosolyogtam vissza, akik bennem egykori rabtársukat látták. Mosolyogtunk, kezet ráztunk, nevet is mondtunk, hiszen, ha itt nem is, de sorsunkban ismerősök voltunk. Nem kellett szégyenkezniem a 9 évemmel, az itt emlegetett 6-7 évesek mellett.

A templom, melyet a pálosok szeretnének visszakapni, kívülről bizony javításra szorul, de belül megkapóan szép, tiszta, megújított. A gótikus mennyezet impozáns szép, a hatalmas barokk oltár a díszességével ragadja magával az embert. Az oltár közepén a "fekete Madonna" képének a másolata. Az apszis elején a régi faragott oltár, s vele szemben egy hatalmas kereszt, fából, s rajta nincsen corpus, hanem a fej helyén egy tüskésdrót "glória". Az ablakok újak s modernek. Magyar szenteket ábrázolják: Szt. Margit, Erzsébet, László, Szt. István és Gizella... A templom 9 órakor már megtelt, negyed tízkor már nem lehetett helyet kapni... s a tömeg mise előtti fohászkodással és énekkel várta, hogy megkezdődjön a szentmise. Máriához könyörgött a rengeteg városi és falusi ember, öreg, fiatal, fiatal asszony, karján alvó gyermekkel, botra támaszkodó aggastyán, a hely hiányában méltatlankodó nyugati vendég.

Ennek a misének különlegessége volt még az, hogy a misét mondó TABÓDY ISTVÁN főesperes, bicskei plébános is hosszú ideig ennek a börtönnek volt a "vendége". Tabódy a "vagány foglyok" közé tartozott, kb. 18 évet töltött börtönben. Előzőleg huszár főhadnagy volt, azt hiszem 2 évvel lehet fiatalabb nálam. Fogságban fogadta meg, hogy pap lesz. Itt már mint pap "élvezte" a börtön élet szépségét.

Az óramutató haladt, minél közelebb ért a 11 órához, annál többen érkeztek a meghívottak. A "máltai lovagok" egyenruhájukban fegyelmezetten vonultak be és a szentélyben a baloldali részen ültek le. A jobb oldalon ülőkből RAFFAY ERNŐ honv. államtitkárt, ANDRÁSFALVY BERTALAN kultusz- és művelődésügyi minisztert ismertük meg. A többiek ismerősek, de mégis ismeretlenek voltak... A templomban lévők éneke egy pillanatra megszakadt, kíváncsi fejek fordultak a szentélybe belépő HABSBURG OTTÓ és fia felé... de ekkor már fényárban úszott a templom. A falak fehérsége még tündöklőb-

bé tették most az Isten házát... s amikor az orgona felbúgott, a tömeg elkezdte énekelni a "Boldogasszony anyánk"-at.

Tabódy a fehér karingen világoskék miseruhában, 2 pálos atyától kísérvé lépett be. A tömeg énekelt, én - biztos, mert már öreg romantikus vagyok, - bizony nem tudtam velük énekelni. Könnyes volt a szemem, a hangom csak nehezen kapta vissza régi erejét, de a végén már egyesült erővel kértük Magyarország Patrónáját, hogy nagy inségben lévén, segítse meg hazánkat. A miseruha világoskék lurex, sejtelmesen, majdnem valószínűtlenül világos kéksége a Szűz Anya jelképe, a fehér karingen, illetve a pálos reverendán még megkapóbbá tették a misét.

A prédikációt Tabódy, - az egykori itt "lakó", akkori lelkész, ma főesperes, - tartotta... "Első alkalom, hogy itt úgy misézhetek, - kezdte, - hogy nem kapok fenytést érte. Mert mi, papok, bizony miséztünk titokban, betartva a mi előírásainkat. Még éhségstrájkot is kezdtem, hogy misézhessek..." "S amikor a börtönparancsnok elvette tőle a szent ostyát azzal a megjegyzéssel, hogy "na, most már nem kell többet koplaljon, mert a szemébe dobtam"... "én azt válaszoltam, téved, mert most még többet fogok böjtölni, mert magáért is kell imádkozzam"... Beszélt a Főesperes úr a ráncszabadult demokráciáról, melyet meg kell tanulnunk.

Felnőtt egy fiatalság, melynek téves fogalmai vannak erről, akik eszmény nélkül nőttek fel, akiknek semmi sem szent, akik a Himnusz alatt nem állnak vigyázzba, akik a Szt. Koronát csak bohóc sapkának nézik, akik ma természetesen vesznek sok mindent, akik nem tudják, hogy egy-egy eszméért ki is lehet állni, szenvedni, börtönt is viselni érte... Akik itt voltunk hívők, papok, civilek, hitetlenek, akiket innen vittek el kivégezni, azoknak az áldozata az, hogy eljutottunk ide, amikor tanulgatjuk a demokráciát.

Tegnap Göncz Árpád köztársasági elnök tartotta a székesfehérvári hagyományos Szt. István napi ünnepi beszédét, s arra hivatkozott, hogy Szt. Istvánnak is akkoriban egy régi összeomlott rend után kellett egy újat kiépítenie. Mondtam is neki, hogy "ezt a gondolatát itt, Márianosztrán továbbadom..." Meg kell tanulnunk a demokráciát élvezni, azt élni, nem szónoklatokkal, hanem munkával, ami a becsülettel együtt jár. Akik itt voltunk, itt voltak, azok eszméikért szenvedtek, mert mást akartak, mint a sztatlini kiszolgálók, s akik valóban demokráciát akartak....

... majd elhangzottak a könyörgéseink, a mise folytatódott, majd megkezdődött az áldoztatás. Többen indultak az "Úr testé"-vel a tömegben, míg Tabódy az oltárnál áldoztatott...

ÁRVA VINCE, a Pálos rend jelenlegi főnöke, itteni plébános, akihez a Gellért-hegyi sziklakápolna is tartozik, felkérte a jelenlévőket, hogy ezután kezdődik az ünnepség másik része. A börtön falán emléktáblát leppeznek le az itt szenvedettek, köztük Mindszenty emlékére is. Kérte a jelenlévők segítségét, hogy a bejárat melletti perselyekbe helyezték el adományikat. Sem a kormánynak, sem a rendnek, egyháznak nincsen pénze arra, hogy ezt az épület-egységet megváltsa. Szeretnék átvenni, megvásárolni, a börtönt megszüntetni. Egy keresztény világi központot szeretnének itt létrehozni, a KALOT-ot is újjászervezni. Nemzetközi Központ lenne a terveik szerint, de ehhez anyagi támogatást kér...

Tabódy áldásával a mise véget ért, a tömeg pedig elindult kifelé. Az előkelőségek a szentélyen át távoztak, mi is hozzájuk csatlakoztunk és így, aránylag jó helyen, az emléktábla közelében találtunk helyet...

A börtön falán egy hatalmas kereszt, fém foglalatban, egy világos, valószínűleg megvilágítható felület, alatta egy mécsesnek a foglalatja, amit közben meg is gyújtottak. Az emléktábla, a kereszt és a mécses közt leta-

karva még. Két oldalt egy-egy öreg-cserkész és két civil, nyilván egykori rab. A két cserkésszel együtt utaztunk Szobról és akkor egy kicsit komikusnak is tartottuk. Az egyik valódi, egy kicsit molyrágta nagy kalapban, köpenyben, régi jelzésekkel... a másik a mai "nyári" sapkában, civil nadrágban, de egyébként minden a régi, még a kés is az övé. Itt azonban nem voltak komikusak, itt, egy eltűnt korosztályt képviseltek. Mindketten nagyon idősek, biztos, hogy 70-en túl. Álltak feszesen, ahogy az egy valódi cserkészhez illő...

A szószékre elsőnek Andrásfalvy művelődési- és oktatásügyi miniszter lépett és a távol lévő Antall min. eln. nevében köszöntötte a jelen levőket, majd leleplezte az emlékművet, emlékeztetve arra, hogy azok itt véleménykülönbségük miatt szenvedtek, azok áldozata nem volt hiábavaló. Az ország ma szabad lett és jelenleg a szenvedőknek állítunk most emléket... Elfelejtettem fentebb még azt megírni, hogy a kereszt mögött egy kovácsolt vas börtön rács van. Rajta van a kereszt, talán jelképezve, hogy a kereszt az, ami megtöri a szabadságot korlátozó rácsot... A lepel lehullt, alatta fekete márvány táblán arany betűkkel hirdeti:

A " LEGYŐZVE GYŐZTEK "

Dr. Habsburg Ottó lépett a szószékre. Választékos, nagyon szép beszédet tartott... " Mi magyarok, Európához tartozunk. Nincsen mit szégyelnünk, nem szabad kishitűeknek lennünk. Akik itt szenvedtek, azok is hittel éltek végig a rabság éveit. Európaiak vagyunk, mégha olyan sokan szídnak is minket. Mert mindig vannak és nyilván lesznek, akik találnak, keresve valami okot, hogy szídjanak, pocskondiázzanak. Itt van Mindszenty esete. Van egy külföldi újság, ahol nem is olyan régen megjelent egy Mindszentyt és Magyarországot pocskondiázó cikk. Aki írta, egy magyar jezsuita, aki csak franciául beszél, s akit, - mondja Ottó, - azzal bosszantok, hogy mindig magyarul beszélek vele. Az országunk annyi vihart élt át, annyiszor volt megszállás alatt, s mindig talpra állt. Most is ezt kell csinálni! a 40 év hibáit nem lehet hónapok alatt eltüntetni, ilyen csodát egy kormány sem tud megtenni. Nem vitás, nehéz korszak ez, amin át kell lábolni... s amikor azzal vádolják hazánkat, hogy itt antiszemitizmus van, hogy nyugat előtt befeketítsenek, akkor csak egyet tudok mondani, hogy Magyarország az egyetlen, ahol a legkevesebb zsidó pusztult el. (óriási taps) Mária, Boldogasszony Anyánk velünk volt és velünk van, s biztos vagyok benne, hogy ez az ország még virágzó országa lesz Európának... " A jelenlévők lelkesen megtapsolták...

SZILÁGYI nevű úr, magyar "attilában", mellén a vitézségi jelvénnel lépett a szószékre és elszavalta Mécs L.: " A Fogoly Biboros " c. versét... ... majd a Politikai Foglyok Szövetségének, az egykori itteni rabok nevében beszéltek egy eljövendő keresztény Magyarországról, ahol az igazság győzött és immár tűnnek el a szovjet jelvények mindenhol... Virág úr újból a szószékre lépve Tollas (Kecskési) Tibor, egykori cső.főhdgy. versét szavalta el, a " Szegedi balladát ". Döbbenve hallgattam, mert eddig még nem hallottam...

Nagymaros polgármestere, aki szintén "lakott" itt, megköszönte a megjelenést, Árva Vince atya fáradozását, majd elmesélte, hogy hogyan is történt Márianosztra felszabadulása 1956-ban....

... és ekkor felcsendült a Himnusz....

Több száz idős férfi állt vigyázzban, a zömének elcsuklott a hangja, könnyes szemmel énekeltük nemzeti imádságunkat. Énekelte Ottó és a fia, a miniszterek, az államtitkárok, a katonák és amikor a " nyári sapkás "

öreg cserkészre, az őrségen álló magyarra esett tekintetem, egyszerűen elcsuklott a hangom... A tisztelgésre emelt három ujjas keze remegett és a szeméből patakzott a könny...

Így zajlott le Márianosztrán az 1991.-es "Márianosztra-i Nagyboldogasszony ünnepe"... s talán az ottaniak imáját meghallgatva kiterjeszti újra védőpalástját nemzetünk fölé.... hiszen megbűnhődte már e nép a múltat és jövőjét...

.....

DOMOKOS SÁNDOR

(SzBRTT)

BESZÁMOLÓ

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság
Budapesten, a Rendőrtiszti Főiskolán 1992.IX.29-30-án
tartott konferenciájáról.

Most ért véget a SzBRTT kétnapos ülése. A tíz előadáson bajtársaink közül rajtam kívül dr. BALLÓ ISTVÁN, HADUSFALVY BÉLA, PERJÉSY GYÖRGY és LÁM BÉLA vettünk részt.

Az elhangzott előadások közül kettő érintette közvetlenül a mi Testületünket. Az egyik dr. KESERŰ ISTVÁN alez. főiskolai tanár előadása: "A csendőr és rendőrtisztek képzése és utánpótlása" és dr. SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténész: "A m.kir. Csendőrség az első magyar központosított őrtestület" címmel. Az első előadás főleg a Rendőrség tisztképzésével, a két kar (fogalmazó és felügyelő) közötti különbséggel és a Detektív Testület tagjainak kiképzésére vonatkozott. A Csendőrség esetében csak a jogvégzett és ludovikás kiképzésről esett szó.

Ezzel szemben dr. SZAKÁLY SÁNDOR előadása a Csendőrséget, mint követendő példát mutatta be a hallgatóságának. Felsorolta a Csendőrség működésének siker-adatait és az aránylag csekély számú fegyverhasználati esetet. Ezzel is bizonyította, hogy a Csendőrségről a háború után alkotott kép hamis. A hallgatóság között volt sok hallgató, de a zöm főiskolai tanár, vagy belügyi tisztviselő volt.

A legnagyobb bajtársiasságot tapasztaltuk a tanárok részéről, míg a hallgatók pedig megkülönböztetett tiszteletet tanúsítottak.

Jelen volt egy osztrák ezredes az Osztrák Csendőrségtől. Bemutakoztam neki, ő is volt orosz fogoly, ami azonnal rokonszenvet is jelentett részéről. Úgy az Intézet parancsnoka, mint a SzBRTT elnöke, dr. KESERŰ és titkára, dr. PARÁDI is a legnagyobb megtiszteltetésben részesítettek. Ennek köszönhetem, hogy jelen lehettem dr. HABSBURG OTTÓ a Páneurópai Unió elnökének előadásán, melyet a Főiskola hallgatóinak tartott.

Előadása arról szólt, hogy a jelen Magyarország milyen nagy elismerést élvez Nyugaton. Messze többet, mint bármelyik Közép - Keleteurópai állam. Csak a magyarok valahogy nem bírják belátni, hogy ez, ami van már óriási eredmény akkor, ha figyelembe vesszük a négy évtized kommunista múlt

rombolását.

Este dr. BALLÓ ISTVÁN bátyámat és engem, meg az osztrák ezredest vacsorán vendégeltek meg, mint külföldi vendégeket.

+ + + + +

.....

VI.

A MUZEUM HÍREI.

Dr. SZALONTAI SÁNDOR (Toronto, Ont., Kanada) gondnok és kurátor jelentéséből: 1992.V.2-án. A kolozsvári diák-kórus délelőtt meglátogatta a Muzeumot. A diákok érdeklődéssel hallgatták a magyarázatot a magyar történelmi képek és arcképekről. Este, a hangverseny előtt vezető tanárjuk beszédében dicsérettel emlékezett meg a gazdag gyűjteményről, mondván, hogy ilyet a fiúk még nem láttak és nem is gondolták, hogy idegenben ennyire őrizzük a magyar hagyományokat.

1992.VII.6-án: F. évi februárban Erdélybe irányított kórházi felszerelések áprilisban hiánytalanul megérkeztek Debrecenbe. Az egyesület elnöke, dr. VÁGÓ LÁSZLÓ már megszerezte a román beviteli engedélyt. Várja a Nemzeti Banktól a kiviteli hozzájárulást. A Sepsiszentgyörgy-i kórház már tud a küldeményről és köszönő levelet is írt neki.

Hathetes látogatásunk alkalmával fölkerestem a Hadtörténeti Múzeum vezetőjét, dr. KORSÓS LÁSZLÓ ezds.-t. Mondta, hogy épületük jelenleg kívül-belül restaurálás alatt áll és az anyagokat állandóan hurcolni kell egyik helyről a másikra, ezért nem lenne célszerű a mi muzeumunk anyagát most odaszállítani. De a jövő ősze a restaurálás befejeződik, s akkor - ígérete szerint, - a mi anyagunkat egy külön helyiségben fogja elhelyezni, mint az emigráció megőrzésre átadott eszmei értéktárgyainak gyűjteményét.... A repülő -muzeum anyaga is ott van, de kiállításra még nem került sor.

.....

VII.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI SAJTÓHÍREK

EURÓPA

HUNNIA

a magyar szellem önvédelme. Havi folyóirat.

Kiadó és Szerkesztőség: 1146 BUDAPEST, Hungária krt. 133.

az alábbi cikk az 1992 július 25.-én megjelent 33.számból:

Dr. POLGÁRDY GÉZA

VESZÉLYBEN A " KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA "

MEGSZÜNTETÉS ELŐTT A VILÁG LEGRÉGEBBI MAGYAR NYELVŰ HETILAPJA.

A földkerekség legrégebben megjelenő magyar nyelvű hetilapját, a "Katolikus Magyarok Vasárnapját"-t 1894 októberében az Egyesült Államok-beli

Clevelandben alapította Böhm Károly plébános. Mivel a lap folyamatosan megjelent, idén, 1992-ben immár a 99. évfolyamába lépett. Ám bármilyen szomorú is ezt kimondanunk, a dolgok jelenlegi állása mellett ez egyben az utolsó évfolyama is a lapnak. A 100.-at nem fogja megérni! Az Amerikában szerkesztett és kiadott, de az egész világon, - így Magyarországon is! - olvasott és kedvelt hetilap 1993. január 1-jéigaddig az időpontig kapott lehetőséget a megjelenésre, amíg az erdélyi ferencesek amerikai Szt. István Kustódiája (Közössége) papíron létezik.

Most pedig nézzünk egy kevés sajtótörténetet: hogyan is alakult ennek az ősrégi lapnak a mostani tragikus döntéshez elvezető utóbbi fél évszázada? Az erdélyi ferencesek 1941 szeptemberében vették át a lapot s az e rendbéli szerzetesek, mint Kulka Tarzicius, Bíró Benedek, Takács Gábor és Dengl Miklós szerkesztették és adták ki. Aztán 1951-ben az íróként is számon tartott Eszterhás István vette át a szerkesztői feladatokat előbb Clevelandben, majd 1958 februárjától 1977-ig az ugyancsak Ohio állambéli Youngstownban, ahol a lap manapság is megjelenik. A következő években 1977 és 1985 között a Németországból érkezett, egészen fiatal Dunai Ákos szabta meg a lap arculatát, aki mindössze 31 éves volt, amikor 1989 októberében München közelében autóbaleset áldozatául esett. A lapot 1985 nyarán vették át mai szerkesztői, a Magyarországról érkezett Ligeti Angelus és Kiss Barnabás ferences szerzetesek. Mindenekelőtt nekik köszönhető, hogy a Katolikus Magyarok Vasárnapja Istent és Hazát egyként szolgáló, mélyen magyar, keményen nemzeti vonalvezetésű lapként áll az igaz oldalon. A szerkesztőket elkötelezett munkájukban kiváló munkatársi gárda segíti. Valamennyiük felsorolására nincs lehetőségünk, az azonban aligha vitatható, hogy a lapban rendszeresen publikáló Filippi István, P. Fűzér Julián, dr. Mailáth István, dr. Mihályi Gilbert, P. Mustos István és az eddigi hat "Sarló-Kalapácsos" könyvről is ismert, ezekben a bolsevisták áldozatainak emléket állító P. Krupa Sándor nagyban hozzájárulnak a KMV magas színvonalához. Végül semmi esetre sem szabad elfeledkeznünk a lap két egészen zseniális publicistájáról, az igazán minden tiszteletet megérdemlő Stirling Györgyről és Stolmár G. Ilonáról. Stirling György a washingtoni székhelyű Federation of Free Hungarian Journalists (Szabad Magyar Újságírók Szövetsége) elnöke, egyben a Független Magyar Hírszolgálat spiritus rectora. Úgy Stirling György, mint Stolmár G. Ilona hétrő-hétre a "Katolikus Magyarok Vasárnapja"-ban megjelenő írásai hihetetlen felkészültségről és - a magyarországi történéseket illetően, - bámulatos naprakészségről tesznek tanúbizonyságot. Mindkettőjüknek meghatározó szerepe van abban, hogy a KMV következetesen, noha korántsem kritika nélkül támogatta és támogatja az Antall-kormány irányvonalát. Stolmár G. Ilona deklaráltan "csurkistának", azaz Csúrka István hívének vallja magát, csak úgy, mint mi jó néhányan a Hunnia szerkesztői, belső és külső munkatársai. Ezek után pedig azonnal érthetővé válhat minden Olvasónk előtt: mi is a baj a 99. évében járó "Katolikus Magyarok Vasárnapja"-val.

Az, hogy magyar!

Az az álliberális kozmopolita, magyargyűlölő mótely, amely úgy itt a kis hazában, mint az egész Kárpátmedencében, de az óceánokon túl is, széles e nagyvilágban mindig és mindenütt eszelősen pusztít mindent, ami magyar, nos ezek a bacilusterjesztők nem tétlenkednek! Csápjaik mindenhová elérnek, így aztán el akarják orozni, ki akarják tépni kezünkől a "Katolikus Magyarok Vasárnapja"-t. Ez a lap végtére is nem az erkölcstelenséget terjeszti, nem a nyakunkba telepedett élősdiek, paraziták szekereét tolja. Magyarországot nem kizsigerelni, kirabolni, kifosztani való szabad prédának,

gyarmatnak tekinti. Nem ócsárolja, nem mocskolja szünet nélkül az Antall József vezette, az országépítés gigászi munkáját végző felelős magyar kormányt. Nincs benne semmi szadeszos, fideszes fülsértő és fals magyargyűlölet. Hát persze, hogy vesznie kell!

Korábbi és jelenlegi szerkesztői és munkatársai mindenkor igyekeztek ébren tartani a megtartó hitet és nemzettudatot. A Hazától távolra sodródott magyarok otthonaiba vitték el a magyar szót és a magyar érzést. Amikor itthon a nagy bíboros, Mindszenty József nevének említése is felért egy halálos ítélettel, a KMV rendületlenül küzdött a mártír bíboros igazáért. Mivel megalkuvás és kompromisszumok nélkül volt a KMV magyar sem a hazaáruló Rákosi- és Kádár-pribékek körében nem volt népszerű, sem az emigráció hazajárogatói előtt, akik lepaktáltak a bolsevikokkal, akik hozzádörgölődtek a tömeggyilkosokhoz. Csendben azonban nem fog sikerülni a "Katolikus Magyarok Vasárnapja"-t megfojtani, mert mi szólunk róla! Fogjatok össze magyarok és ne hagyjátok, hogy kitépjk e lapot a kezünkéből. Micsoda undorító gyávaság lenne cserbenhagyni e lapot, amikor bajban van, hiszen mindig is kiállt értünk, amikor mi voltunk bajban! Magyarországon ugyan csak néhány tucatnyi példánya vásárolható meg hetente az Ecclesia-boltban (Budapest, Ferenciek tere), de sokkal több az előfizető (P.O.Box 2464 Youngstown, Ohio 44509 USA) Mégpedig, mint említettem: az egész földkerekség magyarságának köréből!

... Ám, ha én a Magyar Kormány lennék... a dolgot nem hagynám ennyiben! Minden, minden eszközzel fellépnék a "Katolikus Magyarok Vasárnapja"-nak megmentése érdekében!!!

.....
A SZÍV.

"A SZÍV". Katolikus lelkiségi tájékoztató, BUDAPEST. A kanadai iroda címe: 432 Sheppard Avé., E. WILLOWDALE, Ont., M2N 3B7 Kanada. Szerkesztő: Ft. SAJGÓ SZABOLCS, S.J., kiadják a magyar Jezsuiták, az 1992. júniusi számában hozza az alábbi hírt az "Innen-Onnan" fejezetben:

" TÓKÉS LÁSZLÓ nagyváradi református püspök felszólította a magyar értelmiségeket, hogy ne hagyják el szülőföldjüket. Több, mint 1500 magyar orvos vándorolt ki Erdélyből. A magyar-nyelvű oktatást igen sok esetben szakképzetlen oktatók végzik a magyar kultúra és művelődés nagy hátrányára. "

" Április első napjaiban jeles egyházi személyek keresték fel a Rét-ség-i (Nógrád vm.) Hunyadi János Gépesített Lövészdandár Laktanyáját: katolikus (Tabódy István, volt m.kir. huszárfőhadnagy), református, (dr. Aranyos Zoltán, evangélikus (Veperdi Zoltán) és zsidó (Frólich Róbert) lelkipásztorok. A látogatás célja az volt, hogy a honvédek között tájékozódjanak, hogyan fogadnák a katonai lelkészség rendszeresítését. A helyszínen szerzett tapasztalatok pozitívek voltak. "

.....
MAGYAR NEMZET

Budapest, 1992 augusztus 17-iki számában hozza az alábbi leveleket:
Dr. SZAKÁLY SÁNDOR

A csendőrség és a kollektív felelősség elve.

Kik is azok a "hősök"?- tette fel a kérdést Szalai Pál a Magyar Nemzet 1992 július 8.-i számában Kadosa Pál korábbi írása kapcsán, majd a volt m.kir. csendőrségről fejtette ki röviden véleményét. Arról a testületről,

melyet szerinte sajnálatos módon nem nyilvánítottak "bűnöző testületté", és szerinte ez bizonyára megtörtént volna, ha Magyarországra 1944-1945-ben angol-szász csapatok vonultak volna be.

Szalai Pál - nem először - feltételezésekbe bocsátkozik, és némi ténybeli ismereti gondokkal is küzd. Bizonyára ismeri az ideiglenes nemzeti kormány 1.690/1945, M.E. számú rendeletét, mely a csendőrség felelősségét megállapította és a testületet feloszlatta, tagjait pedig különböző kollektív büntetéssel sújtotta.

E súlyos döntés, ítélet alapját a csendőrségnek, illetve annak egy részének a magyarországi deportálásokban való közreműködése képezte. Senki sem vizsgálta meg, hogy egy politikai döntést kellett végrehajtania egy közbiztonsági testületnek, a rendőrséggel együtt. Senki nem vette figyelembe, hogy a csendőrség több magas rangú tisztje az államfőnél a csendőrség ilyen történő felhasználásának megszüntetését kérte, mivel az ellenkezett a számára törvényileg, illetve szabályzatokban lefektetett feladatokkal.

Amikor 1945-ben megszületett a miniszterelnöki rendelet, senki nem gondolt arra, hogy az 1881. évi III. törvénycikkkel felállított közbiztonsági testület működésének több mint hat évtizede alatt európai színvonalú közbiztonságot teremtett Magyarországon, hogy a bűncselekmények feltárása 80 százalék felett volt, hogy tevékenységét ugyanolyan elvek alapján fejtette ki, mint az olasz, a francia, a belga, a spanyol csendőrség. (A deportálásokban a francia csendőrség, a holland rendőrség, a belga csendőrség is részt vett, fel nem oszlatták, csak felelősséggel bíró tagjait állították bíróságok elé.)

A kollektív felelősség elvét kimondó rendelet, mely nem a jogállam ismerveinek egyike, ezeket taszította ki évtizedekre családtagjaikkal együtt a társadalomból, csak azért, mert egy közbiztonsági testület tagja volt.

A Révész Géza vezetése alatt működő volt csendőrszemélyek igazolására alakult bizottság nem sok személyt talált igazolásra alkalmasnak. A későbbi gyakorlat azonban börtönre, munkatáborra, kitelepítésre annál többet.

Ha végigtekintünk a II. Világháború évei más országai közbiztonsági testületeinek történetén, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy ilyen jellegű elítélésre nem került sor. Nem oszlatták fel a kanadai lovas csendőrséget, annak ellenére, hogy az hajtottá végre az ország japán származású állampolgárainak koncentrációs táborokba való begyűjtését, őrzését. Hasonló volt a helyzet az USA-ban is.

Úgy vélem, minden bűncselekményt, törvényteleniséget elkövető személyt felelősségre lehet és kell vonni, valamihez és valakihez való tartozás miatt elítélni azonban több mint felelőtlenység, mert ilyen alapon előbb-utóbb a kék szeműekre, az alacsonyakra is sor kerülhet, hiszen közülük is követhet el valaki törvényteleniséget.

Végezetül csak egy rövid információ: 1944, dec. 24-ig a svéd követség épületének védelmét, mely nem kevés büjkálónak adott menedéket, egy csendőr különítmény látta el. Tagjai ugyanúgy parancsra cselekedtek, mint azok társaik, akik a vagonok mellett álltak, a deportáltakat kísérték. Bármelyik parancs megtagadása egyenlő lett volna a haditörvényszékekkel, mert a csendőrség katonailag szervezett őrtestület volt, melynek tagjai felett a katonai törvényszékek ítéleztek.

.....

Ha jogilag és hivatalosan nem is, de a valóságban mégis kollektive bűnösnek minősítették és üldözték a volt csendőröket. Ez az üldözés a nyugdíjelvonástól egészen a recski táborig sokféleképpen megnyilvánult, és ép-

pen azokat sújtotta, akik semmiféle törvényteleniséget nem követtek el. Hiszen azokat, akik ténylegesen bűnöket követtek el, már rég felakasztották, vagy börtönben ültek.

Vagy, íme, egy szinte tragikomikus eset, ami azt bizonyítja, hogy a kollektív bűnössé nyilvánítás még visszamenőleg is megtörtént. Zamárdi és Siófok határán állt egy emlékoszlop, amelyet annak a Réti Flórián csendőrtiszthelyettesnek az emlékére állítottak, aki 1928-ban fegyveres rablókval való tűzharcban vesztette életét. Ezt az oszlopot 1945-ben eltüntették. Réti Flórián, aki a lakosság békességéért áldozta fel életét, vajon mit tehet arról, hogy egyes kollegái mit tettek tizenhat év múlva?

Hogy mi lett volna, ha Magyarország történetesen angol-amerikai csapatok uralma alá kerül, azt nem tudom. De hogy bosszúállásban és kollektív felelősségre vonásban túlteljesítették volna Rákosiékat, alig hiszem!

Dr. MOLNÁR GYULA
Székesfehérvár.

.....

NAPLÓ

A "NAPLÓ / Veszprém, 1991.szept.30.-iki számában jelent meg az "ESKÜJÜK SZELLEMEBEN CSELEKEDTEK" c. cikk, mely beszámol a volt Jutas-1 repülőtéren 1941 ápr.12.-én tragikus repülőbalesetet szenvedett ejtőernyősök tiszteletére állított emlékoszlop felavatásáról.

Az ünnepségen résztvettek Veszprém város vezetői, a Bakony Harci Helikopter ezred képviselői, az európai hagyományőrző egyesületek uniojának főtitkára, valamint a német, osztrák, cseh egyesület tagjai, a tragédia néhány túlélője és családtagjaik, s még sokan mások és NAGY JÓZSEF, az emlékmű alkotója. Az emlékbeszédet SIMON ABDRÁS ezds. mondta s emlékezett a 20 fiatal ejtőernyősre, akik "esküjük szellemében" indultak bevetésre és letek halálukat a lezuhant és kigyulladt Savoya gép roncsai között. Az emlékoszlopot a lakosság kezdeményezésére állították. A Magyar Ejtőernyős Bajtársi Szövetség nevében MAGYAR MIKLÓS mondott köszönetet. Ezután szervezetek és magánszemélyek helyezték el koszorúikat az emlékmű talapzatán, köztük az Egyesült Államokból érkezett vitéz SERÉNYI ISTVÁN, a Vitézi Rend külföldi szekciójának törzskapitánya, az MKCSBK tb. tagja (Bécs, Ausztria). Bajtársunk a lezuhant gép parancsnokának, vitéz BERTALAN ÁRPÁDNAK távoli hozzátartozója. (-sbe-)

vitéz SERÉNYI ISTVÁN harmincegy-néhány éves amerikai tartózkodása alatt kimagasló sportteljesítményeivel fölkerült a világlapok első oldalaira. Minden alkalmat megragadott, hogy tiltakozzék Magyarország megcsonkítása, folyamatos megszállása ellen, valamint az 1956-os fiatalságnak az ország szabadsága visszanyerése érdekében hozott áldozatait ismertette, hirdetvén: Szabadságot Magyarországnak!

A riporter kérdésére kijelentette, hogy " továbbra is keresem a kapcsolatokat, igyekszem minél többet tenni a magyarságért. Bizom népemben. Hadd ragadjam meg az alkalmat, hogy megköszönjem a sok jókívánságot, amit kaptam. Különösen jólesett a 475-ös hajmáskéri volt cserkészcsapatom megkeresése. " (-ovo-)

.....

Az " ÚJ MAGYARORSZÁG ", Budapest, 1991.X.4-iki számában jelent meg:
FUTOTT, GYALOGOLT - MAGYARORSZÁGÉRT

vitéz SERÉNYI ISTVÁN RÓL (Bécs, Ausztria) szól a cikk, aki " önmagában egyesítette, hitvallássá emelte a sportot és a nemzettudatot. A lehető leg-

egyszerűbb, ugyanakkor leginkább figyelemfelkeltő módon: Extra sportteljesítményekkel rukkolt elő és közben állandóan emlékeztetett Magyarország szovjet megszállására!... 1971-ben pl. fél napot gyalogolt Berlinben, a "FAL" tövében és ma is büszke erre a "Fallazításra", no meg késői utódaira, akik tevőlegesen hozzájárultak a fal lerombolásához... (Serényi Péter).

.....

LUDOVIKÁS HÍRADÓ

München, Németország, 1992. évi 1. számából:

DONI BAJTÁRSÁK KÖRE

Székesfehérvár.

1992. jan. 11-én immár másodszor gyűltek össze a DONI BAJTÁRSÁK, hogy ünnepélyesen megemlékezzenek az 1943-as katasztrófa hőseiről, áldozatairól. A bevezető emlékmisén, melyen Göncz Árpád köztársasági elnök is részt vett, Ft. TABÓDY ISTVÁN esperes, ludovikás bajtársunk mondott gyönyörű szentbeszédet, "nem szégyen, ha valaki szereti a hazát" mottóval.

Magán az emlékünnepeken, a Hadtörténeti Múzeum dísztermében, nagyszámú közönség előtt Dr. Antall József miniszterelnök tartott mélyreható, a múlt és jelen magyar sors elemi kérdéseire is kitérő beszédet. A teljes szöveget, - helyszűke miatt, - sajnos nem tudjuk közölni, de úgy véljük, hogy az itt következő, bevezető sorok is kellően érzékeltetik a (minket, ludovikásokat közvetlenül is érintő) pozitív gondolatmenetet.

"Vezérezredes Úr! Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim!

Mit jelent a mostani találkozásunk, mit jelent az a tény, hogy a tavalyi esztendő után, amikor ebben a formában és ilyen körben először találkozhattunk, most már rendszeressé válik az emlékezés? Igaz, hogy ez az emlékezés évfordulóhoz kötődik, de ez nem csak egy évfordulót jelent, nemcsak a második magyar hadsereg tragédiájának az emlékezése, nemcsak az elhunyt bajtársakra való emlékezés, nemcsak a túlélőkkel való szolidaritásnak a kifejezésre juttatása, hanem az egyben Magyarország egész második világháborús helyzetének, nekünk magyaroknak a II. Világháború alatt tanúsított magatartásunknak a vizsgálata, önvizsgálat; és a magyar katona becsületének, a magyar katona tisztességének és a magyar katona hősiességének is az emléknapja, amikor tisztán kell látnunk mindazt, ami ezekben az időkben történt, és amire önök büszkék lehetnek, és amit ennek a nemzetnek mindenképpen tudnia kell és amit vállalnia kell. Tudnia kell azoknak, akik túléltek, akik ott voltak, tudnia kell az özvegyeknek, a leszármazottaknak, és tudnia kell az egész nemzetnek, mert részét képezi annak, amit nemzeti tudatnak nevezünk, és részét képezi annak, hogy milyen szellemiségre van szüksége ennek az országnak ahhoz, hogy újra magához térhessen és az ország elindulhasson valóban a felfelé vezető úton..."

(Beküldte: Száday Béla Mt. Waverley, Vic. Ausztrália.)

.....

KATOLIKUS MAGYAROK VASÁRNAPJA.

Youngstown, Ohio, 44509-0464 USA., Szerkesztő: P. LIGETI ANGELUS O.F.M.,
tarsszerkesztő: P. KISS BARNABÁS, O.F.M. Alapította: 1894. okt. 24.-én
Msgr. BÖHM KÁROLY pápai prelátnak-plébános.

Az 1992. V. 31-iki számban a szerkesztők TÁJÉKOZTATÓ-t adtak ki, a 99. éve folyamatosan megjelenő magyarnyelvű hetilap megszűnése tárgyában.

"A Ferenc Rend legfőbb előljárója (New York, N.Y. USA.) által kinevezett Fr. JOHN BUCCINO delegatus generalis értesítette a szerkesztőket, hogy a

a lap szerkesztését és kiadását csak addig folytathatják, ameddig az erdélyi ferencesek Amerikai Szent István Kustódiája is - papíron - létezik, vagyis 1993. január 1-ig.

Már az első hírekre a levelek száma várakozáson felüli volt, valamint tiltakozó aláírást gyűjtő akciók is indultak. A számot tekintve több ezer név került az ívekre.

A legfelsőbb magyarországi forumtól, illetve személytől (nem egyházi-tól) is érkezett megkeresés a rend fejéhez, hogy engedélyezze a lap további létét. A Szerkesztőség haladékat kérelmezett, hogy 1994 év végéig folytathassák a kiadást. Akkor lesz ugyanis kereken 100 esztendő a hetilap."

A határozat,- sajnos,- ma még változatlanul érvényben van. Az intézkedés nem vitás nemcsak a szerkesztők odaadó, keresztény, nemzeti érzésű munkáját útasította el, de az egész emigrációs magyarságnak, mint közösségnek és egyéneknek is érdekeit mellőzi és alapvető kulturális igényeit is megtagadja.

A későbbi fejleményekről még tájékoztatást adnak.

.....

KANADA

KANADAI MAGYARSÁG

Toronto (Ont.) Szerkesztő és kiadó:VÖRÖSVÁRY ISTVÁN

1992.máj.16-iki számában közli SIMON FERENC (New Market,Ont.Kanada) bs.-unk "HOZZÁSZÓLÁS" c. cikkét.

Az első részben köszönetét fejezi ki FÁY ISTVÁN (Welland,Ont.Kanada) kiváló emigrációs publicista írónknak a Kanadai Magyarság 1992.II.8-iki számában megjelent "ELÉGTÉTEL?" c. cikkéért, amely megcáfolta a Csendőrség, mint Testület ellen 46 éven át hangoztatott rágalmakat. A mai otthoni bünyőzés leküzdésére pedig " egy új karhatalom szervezését az egykori csendőrség mintájára és elvei szerint,- persze nem az eredeti néven,- tekintené az író a legteljesebb elégtételnek.

SIMON bs-unk cikke másik részében visszaemlékszik legkényesebb szolgálatára,mely csendőrnek juthatott, mikor karhatalmi segínyt kellett nyújtani adóvégrehajtóknak. A járőrvezető,,látván, hogy a családfőt korábban baleset érte, a kétgyermekes asszonytól meg már egyetlen vagyonkájukat,a kis süldőt akarják elvinni, félrehívta az asszonyt és "... kezébe nyomtam három tízpengőst,hogy fizesse ki az adóhátralékát, a megmaradt 2 pengőért vásároljon a kicsik karácsonyfájára szaloncukrot és gyertyagyújtáskor mondjon értem egy rövid imát, hogy más szegényeken is segíthessek még..." Nem lett végrehajtás.

Elköszöntek a végrehajtóktól és folytatták az őrzőjáratot. A hó már térdig ért, de mégse fáztak... valami melegítette őket...

.....

Az 1992. VI. 6-iki számban jelent meg:

Nincs vége Finta Imre kálváriájának

Finta Imrét 5 évvel ezelőtt,1987-ben tartóztatták le.Az adatgyűjtés és a perrendtartás feletti viták elhúzódtak. 1989 telén kezdődött el a tárgyalás és 60 napig tartott.

1990.máj.25-én az esküdtszék felmentette Finta Imrét az ellene emelt 8 vádpont alól.A kanadai napilapok feltűnő tálalásban közölték a zsidó veze-

tők tiltakozását. A Holocaust Association elnöke, a Wiesenthal Center torontói igazgatója, a Brnai Brith of Canada elnöke, a Canadian Jewish Congress elnöke és a torontói zsidóság más meginterjúvolt tagjai fogadkoztak, hogy a pert folytatni kell.

Nem lehet megállapítani, hogy a zsidó lobbynak milyen szerepe volt a továbbiakban, de azt tudjuk, hogy a per folytatódott.

Az esküdszék határozatát megfellebbezni nem lehet. Ezért az ügyészség a tárgyalást vezető bíró állítólagos mulasztásai és tévedései miatt új eljárás megindítását kérelmezte a fellebbezési bíróságtól. 1990 jun.13-án adták be a kérelmet az Ontario Supreme Court of Appeal-hez. Több, mint egy évig folyt a kérelem elbírálása. 1992. ápr. 29-én hozta nyilvánosságra a döntést a fellebbezési bíróság 5 bíróból álló tanácsa. 3 bíró elutasította a kérelmet, 2 bíró új tárgyalás elrendelése mellett szavazott. Tehát a 3:2 arányban hozott döntés a fellebbezési kérelmet elutasította.

A kanadai igazságügyi minisztérium utasítására, a Finta-per ügyésze beadta a fellebbezési kérelmet a kanadai legfelsőbb bírósághoz, a Supreme Court of Canada-hoz. A fellebbező ügyész a bíróság engedélyét kérte, hogy megfellebbezhesse (apply for leave) az Ontario Supreme Court of Appeal (az ontarioi legfelsőbb bíróság) 1992. április 29-i döntését. Ez azt jelenti, hogy most a kanadai legfelsőbb bíróság döntésétől függ, lesz-e új tárgyalás a Finta perben.

Ha lesz is, ritkán fordul elő, hogy a Supreme Court of Canada 2-3 év leforgása előtt letárgyalja azt.

ORMAY JÓZSEF.

.....

HADAK ÚTJÁN.

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének Tájékoztatója

Toronto, (Ont., Kanada) felelős szerkesztő: BORBÁS KÁROLY.

1992 május és júniusi számában hozza KUNSAY GYULA bs-unk: " Az 50-ik évforduló emlékére... A galántai m.kir.cső.zászlóalj a Hadak Útján " c. beszámolóját a zászlóalj felállításáról, alkalmazásáról, harcairól 1942-től 1945-ig.

A megemlékezéshez hozzászólást írt dr. BALLÓ ISTVÁN bs-unk.

/ Az 1944 augusztusi kormányzói kihallgatásról hasonló értelemben számol be a zászlóalj pc.századának egyik tisztje a kapcsolatos összefoglalásban. B.L.1991/1.sz.47.oldalán./

.....

VIII.

A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL

L.B. (Magyarország) ... 1992.III.26. Köszönjük soraidat. Bajtársaim megkérdezése után írhatom, hogy azok véleménye - kettő kivételével. azaz a többség, - nem tartja még időszerűnek a Simonyi által elképzelt mozgalom beindítását, sem pedig a Közösség hazatalapítására vonatkozólag a Ti működéstek átvételét.

A még életben lévő, most éledő baráti kör kihalóban lévő csoport, mely éppen csak hogy él. Örül, hogy újra embernek számít. (Ezért) a vállalt feladatot Nektek még tovább kell folytatni. Mi még olyanok vagyunk, mint a frissen operált beteg, aki már gyógyulóban van, de nagyon óvatosan kell hogy mozogjon. Egy újabb "sérvre" igazán nincs szüksége. Mindenki drukkol, hogy Antall egészsége helyreálljon és vezesse ezen az úton tovább az országot. Kifogásolni könnyű, de ezt a szerepet, ezt az utat végigjárni nem

könnyű. Az a probléma, hogy senki sem tud helyébe mást javasolni.

A "mórokra" tehát továbbra is szükségünk van. Még legalább 2 évet várjatok. Akkorra egy új választás is lezajlik és akkor már sok minden világosabb lesz.

A HADIMÚZEUMBAN leleplezték az 1944-es évfolyam és a kassai repülő akadémia hősi halottainak emléktábláját a belső udvaron 1992.I.25-én. A táblán 67 név van. Kürtös fújta a díszjelet. KÉRI KÁLMÁN t. vezds. beszélt röviden. " Én vagyok a múlt, - majd rámutatva LŐRINCZ KÁLMÁN altbgy.-ra, - az ön kezében a jövő, hogy az eljövendő tiszteket úgy nevelje, mint egykor mi a Ludovikán." Az ünnepség a lefújással ért véget.

Sajnos egyidőben, PEST-ERZSÉBETEN a Napoleon múzeumnál zajlott le egy "hagyományörző" ünnepség. Én is ott voltam. Testőrök, koronaőrök, folyamőrök, ludovikások és egyéb "elit" tagok voltak ide hivatalosak. Az évfolyamból 2, a csendőrökből 1, SIMONYI PISTA volt ott. Egy dömperral eltakarított ház helyén verte fel a Honvédség a sátrakat, ki voltak padlózva. Mi vendégek voltunk, ebédre, itálra. Az asszonyoknak, unokáknak fizetni kellett. Az egyik sátorban volt a konyha. Mindenki kapott nagyon finom babgulyást és két karéj nagyon finom kenyeret.

Azután megjött a zenekar, a huszárok, a gyerekek ugyancsak huszárnak öltözve, egy kört csináltunk. Az unokáknak nagyon tetszett. Azután megérkezett az autóbusznyi csoport a Várból. Kevesen jöttek, mert nagyon átfáztak. ... majd elől egy dobos, verte az ütemet és utána 4-5 pár katona, akik régi zászlókat hozták, majd ökoménikus istentisztelet következett. Ekkor mi eljöttünk, mert már nagyon fáztunk. A B.M. érkezéséről és az azt követő ünnepségről SIMONYI számolt be. Az ünnepség után bevonultak a miniszteri sátorba, hol dr. BOROSS PÉTER belügyminiszternek bemutatták a jelenlévőket. SIMONYI is bement velük és előadta panaszát, a Testület megalázását és kérte annak rehabilitását. Dr. BOROSS vele is kezet fogott és azt mondta, hogy kapásból nem tud válaszolni, adja be kérését írásban. SIMONYI ekkor elnézést kért, hogy a protokolt megzavarta és távozott.

+ + + + +

Dr. v. K.J. (Magyarország) ... 1992.VI.15.- SIMONYI PISTA, 1944-es avatású hadnagy fordult a Belügyminiszter úrhoz, a Csendőrség rehabilitása ügyében.

Itt küldöm a miniszter válaszát:

Szám: 8-640/1992.

SIMONYI ISTVÁN úrnak,

BUDAPEST

Béla u. 4.

1161

Tisztelt SIMONYI Úr!

A Magyar Királyi Csendőrséget a pártállam időszakában sok igaztalan vád érte. A több évtizedes propaganda hatásait nem könnyű felszámolni. A csendőrség megítélésének témakörét két részre lehet osztani, a jogi helyzetre és a köztudatban meglévő előítéletekre.

Jogi tekintetben a helyzet viszonylag egyszerű. A magyar csendőrséget elmarasztaló 1690/1945. sz. miniszterelnöki rendelet hatályát veszítette a 86/1987. (XII.27.) minisztertanácsi rendeletben foglaltak alapján.

A testület igazi rehabilitációját azonban az jelentheti, ha a magyar nép tudatában kerülnek lebontásra a 40 év diszkriminatív előítéletei, hiszen a csendőrök eddig is tudták, hogy vétlenek a rájuk szórt rágalmban.

A társadalmi megítélés módosulása azonban már egy hosszabb folyamat eredménye lehet és akkor sikerülhet, ha az ország mérvadó médiumai megvalósítják a magyar csendőrség elfogulatlan bemutatását. A testület fennállásának 64 éves időtartamából nem emelik ki csupán a kevésbé kedvező időszakokat, hanem a testület eredményeivel is megismertetik a lakosságot.

Az előítéletektől mentes feldolgozás azonban az éremnek csupán az egyik oldala. Másrésztől ugyancsak objektív vizsgálódások nyomán szükséges a csendőrségre vonatkozó történelmi tények feltárása. A csendőrség társadalmi természetű rehabilitációjának felvetése során figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy a csendőrség egyes alakulatainak az 1944-es deportációban való részvétele a témát kényessé teszi, mert az érintettek jogos érzékenységét válthatja ki. A testületet ért vádak szilárd alapokon nyugvó bizonyítható történelmi tényekkel lehet cáfolni.

(Megj.1.)

Egyébként bizonyos mértékig hasonló a helyzet a szovjet megszállás előtti társ rendvédelmi-testületek tekintetében is. Az e szervezeteket ért rágalmak is a szigorú történeti hűséget tükröző érvanyaggal oszlathatók el. A Magyar Királyi Csendőrség rehabilitációja akkor lehet sikeres, ha a ma rendőre büszkén vallja elődjének az 1945 előtti rendőrséget és a csendőrséget.

Döntő fontosságúnak tartom tehát a magyar rendvédelem - különösen a XIX. és XX. időszakának - elfogulatlan feltárását és bemutatását. E téren biztató kezdeményezések tapasztalhatók. A magyar rendvédelem történetének a korszerű történelemszemléleten nyugvó művelődésével a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság foglalkozik. A társaság tagjai a magyar rendvédelem történetét - jelentős helyet szánva a Magyar Királyi Csendőrségenk - politikai befolyásolástól mentesen, a történelmi igazságnak megfelelően tárják fel.

Tudomásom szerint az egyesület kapcsolatba lépett Magyarországon és külföldön élő csendőrtisztekkel is, akikkel együttműködnek a Magyar Királyi Csendőrség történetének pártatlan feltárásában. Ismereteim szerint folyamatban van a társaságon belül egy csendőr szekció kialakítása is.

Megj.2.) Az egyesület évente tart konferenciát, ahol a legújabb kutatási eredményeket megvitatják. Legutóljára 1991. novemberében került erre sor. A rendezvényen távoli vidékekről is, például Kanadából megjelentek a volt csendőrök. A konferencián elhangzott referátumok objektív történelemszemléletet tükröztek és találkoztak a csendőrök igazságérzetével is. A konferencia anyagának kiadása a nyáron várható. A társaság két időszakos kiadványt indított el: A Magyar Rendvédelem-történeti Füzeteket és a Magyar Rendvédelem-történeti Közleményeket. Mindkettő megjelenése 1992. év első felében esedékes, ezek a csendőrség történelmi megítélésére vonatkozó anyagot is fognak tartalmazni.

A társaság kezdeményezésére a Rendőrtiszti Főiskolán - egyelőre alacsony óraszámában - bevezették a magyar rendvédelem történetének oktatását, amiben a csendőrség bemutatása méltó helyet kap. A társaság Rendőrtiszti Főiskolán oktató tagjai a csendőrség történetéből speciális kollégiumokat vezettek a főiskola hallgatói számára. Megalakították a Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Diákkört is. A diákkör több tagja a Magyar Királyi Csendőrség történetéből írja szakdolgozatát. Az egységes rendvédelem-történeti jegyzet - abban méltó helyet biztosítva a csendőrség számára - elkészítés alatt áll. Az új típusú képzésben részesülő tisztikar tagjai minden bizonnyal realisabban fogják a csendőrséget megítélni. (Megj.3)

A társaság a Kanadában elhunyt Dr. Rektor Béla szellemében tevékenykedik. Dr. Rektor Béla már 1972-ben felvetette a gondolatát egy magyar rendvédelem-történeti intézet (múzeum, könyvtár, levéltár, kutatók) létrehozásának. Az akkori politikai körülmények azonban ezt nem tették lehetővé, pedig Rektor Béla a magánvagyonát is fel kívánta e célra ajánlani. A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság a Rektori gondolatok megvalósításán fáradozik ma is.

(Megj.4.)

Levelemhez mellékelem a társaság egyik tagja által készített tanulmányt, amely a határszéli csendőrség múltját tárja fel. A tanulmány jól érzékelteti azt, hogy milyen értelemben végzi tevékenységét e szervezet.

Bízom benne, hogy a válaszlevelemben leírtak tükrözik azt a kedvező folyamatot, amely a csendőrség rehabilitációja terén elindult és egyben reményt ad - a tisztuló történelemszemlélet alapján - a további előrelépésre.

Budapest, 1992. május

Üdvözlettel:

Dr. Boross Péter

Megjegyzés.

1.

Ellentétben a szomszédos Közép és Kelet európai államokkal a magyar királyi kormányok sikeresen ellenálltak a németek deportálásokra vonatkozó követeléseinek. Ezért azok - a Kormányzó távollétében, - 1944 március 19-én katonai és politikai egységekkel megszállták az országot és kikényszerítették a deportálásokat.

1944.IV.7-én azok végrehajtására kiadatták a 6163/1944. Res.B.M.sz. rendeletet a közigazgatási hatóságoknak (városok, vármegyék). Utasításaik szerint az összeszedést, őrzést végezték a városokban a m.kir.Rendőrség, vidéken a m.kir.Csendőrség. Az értékeket a m.kir.Pénzügyőrség vette át. A szállítás a városok, a községi előljáróságok, illetve a m.kir. Államvasutak feladatát képezte.

2.

A Rendőrtiszt Főiskola 1991 nov. végén Budapesten tartott konferenciáján résztvett több odahaza élő volt csendőrtiszt, valamint Dr. BAL-LÓ ISTVÁN az Egyesült államokból (Cleveland, Ohio). Kanadából senki.

3.

Lásd: GYUROSOVICS JÓZSEF r.szds. (Baja) tudományos pályamunkáját: "A magyar királyi csendőrség 1920-1943," mely a XX. Országos Tudományos Diákköri Konferencia díjnyertes dolgozata. (Rendőrtiszt Főiskola Rendvédelem-történeti szemle II.évf. 1991.évi 3.szám).

A 289.oldalon, többek között az alábbiakat írja:"... A Testületet nem szakmai okok miatt számolták fel.Beszüntetésének valódi oka az volt, hogy a szovjet megszállás után a kommunista hatalomátvételt veszélyeztető szervezetnek ítélte meg a magyar "bolsevik" párt.A magyar királyi Csendőrség felszámolásának ürügyét pedig a zsidó lakosság deportálásában való részvétel szolgáltatta.Az igazság azonban az, hogy a magyarországi zsidó etnikum összegyűjtését a városokban a rendőrség végezte.A névsort pedig a közigazgatási hivatalnokok állították össze.

4.

Lásd: Dr. Rektor Béla (1911-1989)... " A Magyar Királyi Csendőrség Oknyomozó Története." Árpád Könyvkiadó vállalat, Cleveland, Ohio, USA. 1980.P.S. Egy magyar rendvédelem-történeti intézet felállítását célzó terveiről több levélben is tett említést. Ennek megvalósításában váratlan halála akadályozta meg.

.....

Dr.v.K.J. (Magyarország) 1992.VI.17... " A HOHE-nek kezdettől fogva tagja vagyok, ma kb. 500-nál tartanak. A testületi különbség a felvételnél fel sem merült. Rendfokozatom: m.kir.cső.százados. Még akkor is, ha ettől megfosztottak. Tehát a Tied is az. A "Magyar Honvéd"-ban olvastam, hogy a külföldön működő Magyar Vitézi Rend magyarországi tagozatát, mint egyesületet a bíróságnál bejegyezték. A kárpótlási ügyekben az özvegyeket, idős altiszteket ösztökéljük és segítjük. De nem csak köztük, a tisztek között is különféle a magatartás. Sok derék helytállásról lehet közbe-közbe olvasni az újságokban, de még sokakban él a bizonytalanság és a visszahúzódság. A csendőr Muzeumot valóban Torontóban kell tartani mindaddig, amíg a Hadtörténelmi Muzeum át nem veszi. Ami a Te utódlásodat illeti, természetesen maradnod kell, amíg Te be nem vezetsz valakit Magad mellé.

Dr. Sz.S. az összekötő kapocs a Rendőrtiszti Főiskola és köztünk. Egyelőre gyűjti az adatokat az egész világból. Ha az ősszel a Rendőrtiszti Főiskola tudományos ülésére meghívást kapsz, el ne mulaszd élni vele. És, ha élünk, akkor legalább ott találkozunk.

A Bajtársi Levél Szerkesztőinek!

1992.V.5-én kaptam meg a B.L.-t.Köszönöm.Ahogy olvasgatom, egy-egy név után felmerülnek emlékeim azokról, akikkel együtt szolgáltam, vagy raboskodtam a CCCO-ben, Kazincbarcikán az ÁVH-s munkatáborban, avagy a csolnoki Szénbányában, vagy a Vác-i Gombüzemben. Olyanok lettünk, mint a falevél... Kit erre, kit arra kergettek a szelek, mi is megjártuk a világ egyhatodát, Ti pedig a világ nagyobbik részét.Most már elérkeztek olyan idők, hogy keressük egymást.Hogy legalább gondolatban, írásban néha látogatásban (70-100 évesen) kötögetjük az elszakadt szálakat.

Kedves Guszti Barátom! Mi is megköszönjük fáradságos munkádat a bs-ak összetartásában és a testület becsületének visszaszerzéséért folytatott harcokban. 1937-38-ban együtt végeztük el a 2 éves tiszti tanfolyamot. A honcédsegnél szakaszparancsnoki szolgálatunk idejét Nagykanizsán együtt töltöttük. Utóljára 1944-ben, mint szomszédos szárnyparancsnokok (Gödöllő-Salgótarján) telefonon beszélünk egymással és most 4-5 éve írásban is beszélgetünk. 29 évfolyamtársunk közül, talán 7-8-an élünk. De amíg élünk és dolgozunk magunkért, másokról sem feledkezünk meg. Az idehaza lezajlott, vagy folyamatban lévő kárpótlási ügyekben segítjük

egymást és a bajtársaink özvegyeit is. Ha valaki meghal, elkísérjük utolsó útjára.

Kedves Saci! Téged az Uzmányi fogolytáborból őrizlek emlékezetemben. Rövid bekecyszerű kabátodat madzaggal átkötötted, hogy a szél ne menjen alája és talán a csajkádat is magaddal hordtad. Amikor hazahoztak bennünket 1950-ben, te nem "jöhattél velünk Barcikára". Azóta nem tudtam rólad. Míg nem a messze távolban felmerültél. Neked is köszönjük szervező és irodalmi munkádat. Amíg bírod, ne hagyj el a tollat!

Kedves Kadocsa Gábor! Megdöbbenéssel olvastam harmadik gépkocsi balesetedet. 1944-ben szárnyparancsnok helyettesem voltál Gödöllőn. De szept. 5-én Aradra vezényeltek, ahonnan egy levelezőlapot is kaptam Tőled. Ez volt az utolsó életjel. Mindketten azt hittük a másikunkról, hogy nem él. Míg nem 1983-ban a Ludovikás találkozón (Bécsben) olyan közös ismerős mellett ültél az ebédnél, akitől értesültél, hogy élek. Névjegyedat elküldted, én írtam Neked, Te szept. 28-án megírtad 6 oldalas válaszodat, életed regényének hosszabb szakaszát:

" 39 év után mindketten regényt írhatnánk, de nem érdemes, túl nagy a konkurencia... Rólad az a hír járta, hogy Gödöllőn elestél... Arad után kaptam egy századot, két hétig tartottam velük a szolnoki híd biztonságát... Dec. 23-án kivezényeltek Pestről, ahol Domokos Sándor vette át a századot... 1946 szeptemberében, miután minden emberemet elhelyeztem Ausztriában, Braziliába kaptam hajójegyet... megérkezésem után 24 órán belül beálltam órásnak. Az első órát itt nyitottam ki életemben először javítási szándékkal. Egy hét után toronyórát kellett javítanom, sikerült és 4 hónap után már aránylag jól kerestem..." Aztán jött életednek miliomos korszaka, fel a csúcsra, majd le a másik oldalon és újból kellett kezdeni életedet. De gazdasági problémáid után magánéletedben és egészségemben is csapások értek.

1./ " 1968-ban csigolyát törtem nyitott kocsiban. Négy hónapig gipsz, utána egy év acélpáncél. Begipszelve komputer tanfolyamot végeztem..."

2./ " 1971-ben szolgálati úton kocsival borúltunk és most egy másik csigolyám tört el... Újra gipsz és acélfűző, de rettenetes akaraterővel nem bénúltam meg. "

3./ " 1985 nov. 15-én lezuhantam egy lépcsőről és felső combtöréssel értem a földre... 4 hónapig tolókoszin, vagy néha mankóval közlekedtem."

4./ " 1991. VIII. 6-án autóbaleset érte, kis kocsija kormányrúdja kettévált és jobbra csavarta a kormányt, a kerekek balra mentek, a patak felé," olvastam a B.L.-ben. " 5 méter szintkülönbség kerekekkel az ég felé szétrozcsozott kabin, kiömlött benzin és élve kimásztam. Csonttörés nincs, csak belső zúzódás. Remélem hamarosan rendbejövök. " Ezt viszont Te írtad.

Hát kedves Gábor Barátom! Ne haragudj, hogy ezeket a B.L.-nek megírtam, de a nagy szenvedéseidben, megpróbáltatásaidban is az Égiek kegyeltje vagy. Kevés embernek adatott meg akkora akaraterő, hogy ennyi veszély után győzni tudtál, mert életben vagy és szerintem még sokáig fogsz élni! De baráti szeretettel kérlek, hogy most már jobban vigyázz Magadra!

Jegenyés Pált személyesen nem ismertem, de neve a kinti bajtársi életben közismertté tette őt. Az emigrációban tanúsított magatartása, szervező készsége példaként jutott el hozzánk is és mi is kívánjuk, hogy nyugodjék békében!

Búcsúzom Tőled is Cs. Tóth János őrmester bajtársam, ki alárendeltem voltál Gödöllőn. Nyugodjál békében. Veled összefüggésben üdvözlöm

Száday Bélát, aki helyettesem volt Gödöllőn. De alig voltam vele együtt, a frontra vezényelték, ahol - kitüntetései bizonyítják, hogy - megálltad a helyedet. Külön is üdvözlöm évfolyamtársaimat, köztük Bánsági Béla barátomat is. És minden bajtársamat.

Végezetül, kedves Tamáska Bandi, veled is együtt voltam Keleten és a Kazincbarcikai munkatáborban. Azt is tudtam, hogy 1956-ban elhagytad hazádat. Egy véletlen folytán azonban megtudtam, hogy feleséged szombathelyi. Így aztán 20 évvel ezelőtt megkezdtük a levelezést. Több, mint 20 levelet kaptam Tőled és talán én is annyiszor válaszoltam. Így kölcsönösen tudtunk egymásról. Ha írásbeli stílusunk nem is egyezik mindenben, de a lényegben egyek voltunk és egyek vagyunk. Nagyon, nagyon örültem, hogy egy évvel ezelőtt személyesen is megölelhattük egymást. Vigyázz Te is Magdara és vidámságod, humorod és írni való készséged ne hagyjon el.

Kedves Szerkesztő Barátaim és Mindazok, akikről írtam, fogadjátok tőlem szeretettel ezt a visszaemlékezést, ezt az összekötő kapcsot, hogy amíg élünk, egyek legyünk.

Most másról nem írok, csak ezt a papírt küldöm Nektek a Lap számára.

Bajtársi szeretettel köszöntlek Mindnyájatokat:

Szombathely, 1992.május 12.

I. Károly Ferencz
tanulmány

.....

Dr. Sz.S. (Toronto, Ont. Kanada) ... " 1992.VI.8-án érkeztünk haza 6 hetes látogatásunkról.

Megnéztük a Böszörményi úti volt cső.laktanyánkat is A kapuőrséget a honvédség adta, de a belépési engedélyt az ott elhelyezett rendőrség. Rövidesen megadták. Megmondtam a kísérő altisztnek, hogy a háború előtt én csendőr voltam. Szabadon járkálhattam - az udvaron. A cső.mártírszobor helyén téglá és cementtörmelék, mintha tegnap verték volna széjjel. A lovarda le van bontva, de az istállók egy részét láttam. Általában minden elhanyagolt és gondozatlan. Nagyon lehangolva jöttünk el...

Ami lemondásodat illeti én azt a legmesszebbmenőleg ellenzem. Ugyan kit tudnál a helyedre állítani, aki azt megközelítőleg is el tudná látni ezt a feladatot és a mai zür-zavarban kiismerné magát. Egész idő alatt idegesített az a tudat, hogy Te meg akarsz válni az MKCSBK vezetésétől..." (1992.VII.8.-)

.....

Dr.Sz.E. (Bellpark, Vic., Ausztrália) 1992.VI.10..." Végtelen sajnálattal vettem közléseidet, hogy törzseddal együtt lemondtál a vezetésről. Amennyiben nem csodálom, hogy 17 évi munka után egy kicsit megfáradtál. Miért nem tudja D. folytatni a munkát, élvezve tapasztalataidból származó tanácsaidat?..."

.....

Dr.v.J.I. OAM (Torrens ACT, Ausztrália)... 1992.VI.9..."...Lemondásod tisztségéről nem lepett meg. Oly hosszú idő után és oly kemény küzdelem során mindig bekövetkezik az az állapot, ami ilyen elhatározást szül. Leveledben kért feladatot nem tudom vállalni. Sok okot tudok felsorolni, ha kívánod. De az igazság az, hogy korom, egyedüllétem és elszigetelt helyzetem a Közösségen belül tiltja azt, hogy ezt a komoly és nehéz munkát magamra vegyem. A központi vezetést és a B.L.szerkesztését nem lehet költöztetni... A jelölést nem tudom elfogadni..."

.....

Dr. T.Gy. (Liverpool, NSW, Ausztrália) 1992.III.25..." Az Általad, ill.

Általatosok eleddig elindított hadjárat mégis hozott valami eredményt az Ig.M. illetékesei részéről, mert elismerte a miniszteri átírat, hogy a testületi rehabilitáció, az erkölcsi rehabilitáció jóvátétel "a nemzeti közemlékezet adóssága". Remélem, valaki az utódaink közül meg is fogja ezt az adósság-törlesztést érni.

Mindenesetre köszönet valamennyieteknek és különösen Neked, hogy ezt a mindannyiunkat nagyon érintő sérelmes kérdést napvilágra hoztátok és beadványaitokkal napirendre tűzöttétek és az illetékeseket válaszadásra - érdemi vonatkozásban - kényszerítettétek... ha a siker félsiker is lett, de megérte... és ha az anyagiak, a szolgálati idők elismerésére gondolkodok, akkor meg teljes a megnyugvásom, hogy az otthoniak, - köztük H.L. bátyánk is amint írta - a sír szélén lévén a legtöbbjük, de szolgálati idejüket elismerik és némi nyugdíjkiegészítést is kapnak, amely életüket szerényen feljavítva elviselhetővé fogja tenni.

Leveled azon bejelentése, hogy a központi vezetés ez év végével lemond, döbbenetes és lesújtó, de egyben érthető! Ezzel mindnyájunknak számolnia is kellett... Rám ez sokszerűen hatott, mivel nem látom a Közösségünk továbbélésének útját, amint ezt a B.L. támogatóinak névsorát nyomon kísérem. Hoztátok hasonló, zárttömbű, egységes csoport nincs. A mi 500.-egynéhány dolláros évi támogatásunk ne tévesszen meg senkit. A csoport papíron 12 hívatásos cső.-ből, 4 csendőrozvegyből és 17 cső.barátból áll. Ha Isten ne adja "szürke eminenciás mivoltomban" 1960 óta nem csökkenő egyszerűséggel, mostanság már csökkent látóképességgel, hűséges élettársam segítségével itt nem lennék képes az ügyek intézésére: a bajtársi élet továbbfolytatását nehezen tudom elképzelni. Maradt tehát e széles nagyvilág, vagy, ha itt nem lenne senkisé, akkor jöjjön a költő szavaival: "a nagyszerű halál", olvadjunk bele az MHBK-ba, az majd el fog temetni bennünket...

Adná meg a Teremtő és a jószerencse, hogy az utóbbi elgondolásom igaz ne legyen!..."

1992.VIII.21-én

" Szeretettel köszöntelek, miután 3 hónapig Magyarországi távollét után ismét "itthon" vagyok az "otthon" után. Nagyon kellemesen telt el szabadságunk, de mindent egybevetve, "legjobb itthon!"

Köszönöm a megküldött B.L.-t és azokat rendre, - Csapó Bandinak is, - kikézbésítettem. Úgyszintén remélem, hogy Ti is megkaptátok az itteni Közösség szokásos évi támogatását, 500 kan.dollárt. (Köszönettel nyugtáztuk. Szerk.)

Azt is remélem, hogy Közösségünk jövőbeni vezetését érintő törekvések sikerrel járt és találtatok valakit, vagy valakiket, aki, vagy akik a közösségi munkát Tőletek átveszi és a folytonosságot biztosítják.

Magyarországi benyomásaimról röviden csak annyit, hogy az otthoni fizikai lét, a mindennapi élet a munkanélküliek (akiknek száma a félmilliót is elérte már és az napról-napra növekedőben van,) a kisnyugdíjasok és a kis fizetésből élők számára nehéz, és mivel hogy ezek vannak többségben, így az ország közhangulata, közérzete elkeseredett.

Így aztán a média közegei, - amelyek 90%-ban liberális bolsevik kézben vannak, - hazudozásainak, csúsztatásainak nem nehéz az életszínvonal súlylyedése miatt elkeseredett népréteget a kormány ellen izgatni, amely néprétegeknek 2/3-a 8 általános szinten van.

A kormány pedig, minden jószándéka ellenére is, - amely nézetem sze-

rint elméletileg és külpolitikailag kiváló,- a belpolitikában részben tapasztalat-hiány miatt,részben pedig megkötöttsége miatt, mert bármit is lép,- két érdekcsoportra figyelnie kell,- mégsem kifogásolhatatlan.

Az egyik az amerikai nagytőke (Világbank és a Nemzetközi Valuta Alap) amelytől az ország gazdasági léte függ,a másik a volt kommunisták érdekközössége,amelyekkel a kibontakozás előtti lepaktálás (Lásd:Alkotmánybíróság,a Köztársasági elnök megválasztásának módja, minden alkotmányt módosító kérdés 2/3 szótöbbséggel való elintézése, stb.,) oka annak,hogy a belpolitikában a demokratikus élet elindulásakor tett nagyszerű ígéret,- többek között az elmúlt rendszer bűnöseinek a felelősségre vonása,- megvalósíthatatlanok maradtak és a Kormány az ellenzéknek tett általános engedményekkel tudja csak a belpolitikai békét biztosítani.

Így láttam én otthon a "magyar ugart" és félve gondolok arra az időre, amikor 2 év múlva az Országgyűlési Képviselői választások lesznek és mint-hogy a mostani időszaki választások során a kormánypárt jelöltjei a baloldali ellenzék jelöltjeivel szembe sorra megbuktak,így a szervezett baloldallal szemben mit is várhatunk mi a jövőtől, amikor még az apátiában vergődő "silent majority" még szavazni sem megy el.

De azért a magyar kánikullában (átlagos hőmérséklet 35C. körül volt!) air conditió sehol sem,- ami miatt mi, elkényeztetett "ausztrálok" elég kényelmetlenül éreztük magunkat,- azért akadt sok kellemes és érdekes esemény is, ami közé számítom Dr. SZAKÁLY SÁNDOR-ral való balatonföldvári találkozásomat. Egy igen értékes és intelligens fiatalembert ismertem meg személyében, akivel elbeszélgetve jelenlegi irodalmi elfoglaltságáról,- a volt M.Kir.Csendőrség hiteles történetének megírásáról,- megtudtam ezzel kapcsolatban azt is,hogy nagyon kevés írásos bizonyíték áll rendelkezésre kutatásai során az otthoni levéltárakban és nagyon szívesen venne az egyéni, a szolgálatot érintő személyes visszaemlékezéseket, amikből minden bizonnyal sok adatot fel tudna a készülő művéhez használni...."

.....

P.Zs. (Glenhuntly,Vic.,Ausztrália) 1992.III.19..." Nagyon nagy sajnálattal olvastam,hogy ennek az évnek a végén Te és a vezetőség lemond.Megértelek,hogy hosszú ideje csinálod felelősséggel és alapossággal és már Te is benne vagy a korban.Ilyen embert végtelen nehéz találni.En azt hiszem,hogy most már az otthonmaradt cső.-ökön volna a sor. Ezt megírtam dr.K. J.-nek is,aki azt válaszolta,hogy olyan formában,mint itt,külföldön, nem célszerű hazatelepíteni a B.L.-t. Amit Te tettél a rehabilitásunk ügyében,az teljesen kimerítő,kiválóan szervezett munka volt,de még a mostani, nekünk legmegfelelőbb kormány se merte azt tökéletesen elfogadni.Mi,természetesen az otthoniakról is szeretnénk sokkal többet hallani.Így sajnos nem tudom,hogy mi lesz a B.L. jövője.Talán, ha csak egymásról tájékozódnánk és régi cső.történeteket hoznánk, ezt, talán még az otthoniak is vállalnák...

Végül,ez nem csak az én, hanem mindnyájunk őszinte véleménye,hogy lemondásodat ne egy dátumra tedd,hanem arra az időre,amikor valakit találasz,aki alkalmas a szervezésre és az ügyek további vitelére. Nagy kár lenne, ha a B.L. és a cső.-összeköttetés megszűnne. Előbb-utóbb az otthoniak közül valaki csak átveszi..."

.....

Sz.B. (Mt.Waverly Vic.,Ausztrália) 1992.VII.3..." Bocsánatot kell kérnem,hogy hónapokig vártam,amíg válaszolok leveledre.Remélem aug.15-e előtt

megkapod. Kérlek Mindnyájatokat, hogy vonjátok vissza a B.L. szerkesztéséről való lemondásotokat. Tudom, a kiadása a B.L.-nek hálátlan, sok időt vesz el és valószínűleg anyagi hozzájárulással is jár, de kérlek, ne adjátok fel Testületünk tagjai között a bajtársi összetartozást. Bajtársi üdvözlettel..."

.....

J.J.E.v.D. (Wellington, N.Z.) 1992.II.14..." Érzésem szerint az I.M. és a B.M. válaszai mellől a H.M. álláspontja hiányzik. (Nem érkezett meg. Szerk.) Ez jelentőséggel bírna, mivel a Csendőrség a fegyvernemek egyike volt, s így a Testületet érintő sérelmek orvoslása szempontjából a H.M.-nek lenne kötelessége az ez irányú kezdeményező lépéseket kérelmünkre megtenni... A B.M. nyakatekert jogi okoskodásai csak megerősítik azon benyomásomat, hogy még mindig a régi, az 1945-89 közötti rendszer köpönyegforgató emberei intézik az ügyeket..."

1992.VIII.3-án... "A B.L. 1992.IV.30-iki felhívásnak eleget téve jelölésemet ezennel leadom, tudomásulvétel végett. Kérem elfogadni jelölésemet a jól bevált eddigi Központi Vezetőre és a jelenlegi Vezetőségre..."

.....

Dr.B.B. (Ringwood East, Vic., Ausztrália) 1992.II.19..." Engedd meg, hogy reflektáljak az Általad küldött kérelmekre kapott válaszokra az Ig.M. és B.M.-től, erkölcsi és jogi rehabilitáció tárgyában. "Az Ig.M. válasza cikornyás és nehezen emészthető jogi nyelven azzal érvel, hogy a sérelmezett debreceni kormány-rendelet 1987-ben hatályon kívül lett helyezve és egyéni jóvátételi igények későbbi rendeletekkel nyertek szabályozást. Még arra is kitér a válasz, hogy az erkölcsi rehabilitációt a történelemre kell bízni. 1987-től 1991-ig a hatályon kívüli helyezés titok volt? Mi késztette a párt-kormányt, hogy ezt a rendeletet hatályon kívül helyezze?"

A B.M. válasza hasonlóan cikornyás és nehezen emészthető jogi elmefuttatásai arra mutat (Titeket kioktatva), hogy ha jogi szempontból elfogadhatatlan volt az egyetemleges felelősség és kollektív bűnösség (a Csendőrség felosztásának alapoka és az üldöztetés vélt jogi alapja), az a jogállamban ma is elfogadhatatlan: akkor ugyancsak elfogadhatatlan kollektív jóvátételről beszélni."

Én, személy szerint nem tartok igényt anyagi kártérítésre, csak annak a tiszteletben tartására és elismerésére az otthoni hatóságok részéről, hogy én magyar kir. csendőrszázados voltam és az is akarok maradni!..."

.....

U.M. (Adelaide, S.A., Ausztrália) 1992.VII.18..." Magam is úgy érzem, látom és a többiek is e földrészben, hogy 47 évvel az összeomlás és Hazánk elvesztése után az MKCsBK a mai napig híven teljesítette feladatát és kötelességét. Nálunk már csak alig 1-2 évvel vannak (és kevesen) fiatalabbak és nincsen messze az idő, amikor az utolsó is eltávozik a Hadakútjára... Az új Vezetőségnek rengeteg papírt kellene áttanulmányoznia, míg munkához láthat. Így, nézetem szerint a legjobb az adminisztrációt most már még jobban le (kell) egyszerűsíteni pár fiatalabb (Szerk.: ???) bajtárs bevonásával, összeírni a csoportok történetét és Budapesten a Hadilevéltárban elhelyeztetni más anyagokkal együtt. És amíg még élünk, tartjuk egymással a kapcsolatot..."

De, ha más földrészben találtál bajtársakat, akik az MKCsBK-t továbbvizsgálják, akkor is az ő feladatuk a fölszámolás lesz... Hálás vagyok, hogy sok éven át Ti is csináltátok lelkesen és eredményesen és én is mindig igyekeztem munkádat segíteni..."

... Dr. K.B.barátomtól V.30-án kaptam levelet,aki írja,hogy:" YVES de DARUVÁR,aki a megcsonkított Magyarország tragédiájáról több könyvet írt franciául Franciaországban él, nem tud magyarul, (tulajdonképpen daruvári KACSKOVICS IMRE - közeli rokona,-), most ismerkedtek meg,s Budapestben,a Parlamentben kapott kitüntetését. Ő Mindszenty bíborossal is többször találkozott odakint,az itteni sírjánál is leróta kegyeletét. " A helyi TV közvetítette találkozásunkat és együtt helyeztünk el koszorút,utána interview-t adott. Rendőrségi autó villogó lámpával ment gépkocsija előtt és mögött. Együtt ebédeltünk a Primás-pincében a B.M.,vagy a kultuszminiszter költségén. Szóval végre én is híresebb valaki lettem általa, miután 1945 után egyszerű senki voltam mindeddig..."

.....
N.N. (Európa) 1992.IV.14... " Hogy állunk Európában?Kérdeznéd,ha itt ülnél velem szemben. Lényegbeli változás csak az,hogy a Szovjet Unio végkiárúsítása megtörtént,azaz Gorbacsev sikerrel tevékenykedett,sőt ráadásul magát is odadobta. Most az elméleti tagállamok,népcsoportok marakodnak a koncon,s pillanatnyilag nincs,aki közénk csördíthetne.Például Jelcin. Véleményem szerint a vásár még nem fejeződött be.A stabilitásnak még semmi nyoma.A világban létező politikai és egyéb érdektényezők nem találhatnak senkit sem,akivel tárgyalhatnának. A változtatások csak akkor ismerhetők el és lehetnek tárgyaló felek,ha a változásban berendezkedtek és szuverenitásukat renddel és hatalommal hosszútávra biztosították.Ilyenekről pedig még szó sincs.A nép maga még politikailag éretlen, 75 éven át csak azt szajkózta,amit a szájába nyomtak. A szájbatevők még ma is léteznek, de nem raknak a szájba semmit sem,de harsogják,akkor még mennyi volt a tényéron! Ma üres.

Itt van még a győztes hadsereg,de nincs iránytűje,s nem tudja hova kapjon. Öreg tagjaik keseregve nézik múltjuk szétesését. Anarchia az egész vonalon.

Ebben a környezetben kell néznünk és megértenünk a hazai helyzetet.Lényegében minden ugyanott van. mint legutóbb írtam, tehát ránk vonatkozóan, igen körültekintően, türelemmel várni! A kormány tehetetlen (sajnos; tudjuk miért. Szerk.) Nagy erőfeszítéseket tesz a magángazdasági helyzet kialakításában. Örömmel kell megemlítenem, változatlanul kedvezően ítéli meg a külföld az esélyeinket és hajlandó támogatás nyújtására, anyagilag és tanácsadással egyaránt. Befektetéseket eszközölnek, firma-települések létesülnek, de a kormány igyekszik azt a bizonyos 51%-ot magyar kéznek biztosítani. Többben az ország kolonizálásától tartanak. Talán van is benne valami a bizonyos előnyomulása miatt.

A lakosság nagyobb részének nem megy jól. Igen erős az infláció (kb.30%,) mellyel az idősebb korosztályok nem tudnak lépést tartani. A fiatalok munkanélküliséget szenvednek,de itt nehéz az igazságot látni. Tudják-e, hogy munkával is lehet pénzt keresni? A munkahelyen is megengedett dolgozni és hozzá mennyiséggel és minőséggel?

Magyarország még oázis a volt keleti (oros) tömb többi államaival szemben. De a régi garnitúrák még mindenütt ott vannak, vagy átköltöztetik magukat egy másik hivatalba, vagy most már magáncéghez, természetesen igazgatónak. Minden elképzelhető jót kívánok Mindnyájatoknak..."

.....
S.I. (Ausztria) 1992.VII.3..." Otthoni bajtársaink megítélése véleményem szerint, sajnos végtelen szubjektív és túlságosan pesszimista és az elmúlt szörnyűségekkel átélt 4 évtized nyomja magatartásukra bélyegét..."

Az MKCsBK hazatelepítésének még valószínűleg nincs itt az ideje. Ha ez a szellem marad, félős, az idő sohasem fog eljönni. Ennek előkészítésére lépéseket kellene tenni. Ma már meg van a lehetősége egy cső. bajtársi közösség megszervezésének, amelyen vidékenként megtárgyalnák a helyzetet, a további teendőket. Jegyzőkönyveznék a borzalmakat, a halált okozó véreskezű haramiák tetteit, amelyeket vagy maguk átéltek, vagy egyébként tudomásukra jutott. Ezeket most, amíg a hiteles tanúk, adatok, nevek megvannak kellene írásba foglalni, mielőtt elkészítenék. Ez ma egy igen fontos csendőri feladat lenne és bőven beleférne a Magyarországon készülő csendőr monográfiába, amivel az utókornak is nagy szolgálatot tennének...

Az tökéletesen érthető, hogy ehhez anyagi segítségre van szükség. Ezt nekünk, Nyugaton élő bajtársaknak kellene viselnünk. Szeretném hinni, hogy ennek nem lenne különös akadálya. Hogy jó példával járjak elő, felajánlok erre a célra kezdetben egyezer, azaz 1,000.- ös-et.

Lemondásokat megértéssel veszem tudomásul. 15 esztendő kemény munka, sok ebben a korban. A megérdemelt pihenő szükséges. A beadványod kitűnően van megszövegezve, remek munka, őszintén gratulálok érte. Végtelen örömmel olvastam és adtam tovább az otthoni bajtársainknak..."

.....

B.J. (Ligist, Ausztria) 1992.VI.18... " A központi vezetői tisztség jelölésére javaslatom: Dr.K.Gy. szds úr volt, van és lesz mindig. Adjon Isten erőt neki, hogy Közösségünk zászlaját továbbvihesse..."

.....

M.J. (Niagara Falls, Ont., Kanada) 1992.III.16... " A Kanadai Magyarorságból kivágtam azt a feb.14-iki cikket, amit Te tettél be az újságba és hazaküldtem Feldebrőre Sz.L. törm. jóbarátomnak. A múlt héten írt levelében nagyon köszöni, hogy gondoltam rá. A nyugdíj iránti kérelmét beadta, eredménnyel járt. Az összes szolgálati éveit, 14 évet, beszámították. Idézek leveléből: " Igaz, már kevesen vagyunk, csak Verpeléten, a szomszéd községben, az elmúlt három hétben meghalt MÁTÉ FERENC és SZABÓ JÁNOS törm.-ek..." Máté Ferencre jól emlékszem (csak névrokon) együtt voltunk 1938-ban Szombathelyen jv. tanfolyamon. Kissé hízásra hajlamos, jó bajtárs volt..."

.....

Özv.P.G-né (Kisvárdai) 1992.III.12... " Kedves Szelei Úr! Tudatom, hogy az Ön tanácsa szerint intézkedtem. Jött is értesítés, melyet én megfel-lebbeztem, mert négy év nem volt beszámítva. A válasz megérkezett 18-án, de én II. hó 24-én kaptam meg postán az értesítést. Feb.25-én férjem meghalt a kisvárdai kórházban. 26-án hozza a pénzt a postás, de nem adta ki, mivel a férjem már halott volt. Nagy utánajárással a postafőnök kifizette. A Nyugdíj Igazgatóság megállapított visszamenőleg 15,788.-ft.-ot. A nyugdíjat 8,797.-ft.-ra emelték. De sajnos ezt már nincs, aki felvegye. Az én nyugdíjam 5,800.-ft. Be volt biztosítva a férjem, onnan kaptam 12,000.-ft.-ot és így, pótlással, egyházi temetéssel helyeztük örök nyugalomba. Én itt maradtam 75 évesen kimerülten, fáradtan, némi adóssággal, mert itt egy egyszerű temetés 40.000.-ft. Nekem nem volt ennyi pénzem, mert a hosszas orvosi és kórházi kezelés mind pénzbe került.

Hálásan köszönöm a hivatalos értesítést, mert enélkül nem tudtam volna meg semmit. De így igen gyorsan intézkedtek..."

.....

M.L. (Buckhalde, Sveic) 1991.XI.28... " A B.L.-t örömmel vettem és szo-

kás szerint a-tól z-ig elolvastam. Nagyrabecsülöm és ismételten köszönöm önzetlen, igenfontos munkátokat. Az egyetlen összekötő kapocs a világon szétszórt bajtársak között. Szokásos előfizetésemet postára adtam. (1992.I.7

.....

M.J. (Nantes) 1992.I.9..." A múlt esztendőben voltam Párizsban YVES de DARUVÁR 70.szül.napját ünnepeltük. Ezt is az MHBK párizsi csoportja rendezte. Ott megismerkedtem a magyar követség katonai attaséjával, aki feleségével együtt hűségesen résztvesz a csoport összejövetelein. Az attasé - alezredesi rendfokozatban,- új sötétkék egyenruhában,- mely nem hasonlít már a szovjet hadseregéhez- volt, sapkáján már a koronás magyar címert viselte..."

.....

IX.

KÖNYVISMERTETÉS

MILITARY COLLECTOR MAGAZINE, Lyon Station, PA., 19536, USA.

Az Egyesült Államok, a szövetségesek és a volt tengelyhatalmak fegyvertényei, hadseregeinél használt felség- és ezredjelvényeket ismertető gazdag fényképanyaggal szerkesztett folyóirat.

v. KÖRÖSSY ZOLTÁN (Kensington, MD., USA.) bs.-unknak " A magyar ejtőernyősök története 1938-1945-" c. tanulmányát hozza az 1990.XI.2-án megjelent szám több eredeti fényképpel tíz oldalon át.

Ismerteti a magyar ejtőernyősök szervezését, kiképzését, parancsnokait és a zlj.jelvényeit. v.BERTALAN ÁRPÁD őrnagy tragikus halála után v.SZÜGYI ZOLTÁN alez. vette át a zlj-at, aki valóban az elit-alakulatot több bevetésben vezette. A román átállás után, 1944 októberében a kormányzó v.Szügyi alez.-t bízta meg a Szent László hadosztály megszervezésével, melynek gerincét az ejtőernyősök adták. Az orosz előretörések megállításában, különösen a Garam folyómenti harcokban a hadosztály súlyos veszteségeket szenvedett, míg Ausztriában angol fogságba esett.

v. Szügyi alez.-t, orosz nyomásra, kiadták és hazaszállították, hol elítélték. 1967-ben meghalt. A számban és felszerelésben túltengő ellenség elleni harcokban az ejtőernyősök 50 %-a életét adta a megszállók elleni küzdelemben a Hazáért. Legyen áldott az ő emlékük.

A szerző köszönetét fejezi ki v.LADÁNYI DOMOKOS eje.szds. és v.KÖVESDY DEZSÓ hdgy.-nak, a tanulmány összeállításához kapott segítségért. (KGY)

.....

Dr. PARÁDI JÓZSEF

Szakály Sándor: " A Magyar Táborig Csendőrség "

(Zrínyi Katonai Kiadó, Budapest, 1990. 457 oldal)

Megjelent a Főiskolai Figyelő III.évf.1991. 3.számban.

(Részletek)

A csendőrség témája nem tartozott a támogatottak közé a rendszerváltásig. A MAGYAR TÁBORI CSENDŐRSÉG c. műnek 1990-ben történő megjelenése azonban azt bizonyítja, hogy a hatalom rosszalása ellenére is voltak olyan lelkes kutatók, akik a támogatott témák körén kívül is hajlandók voltak kutatásokat végezni, vállalva annak minden nehézségét. A könyv 1990 évi megjelenése egyben arra is utal, hogy az igazi tudományos műhelyek felváltották a nem ajánlott témakörök vizsgálatát is, bár a munkák eredményeinek

publikálására 1989 előtt csak óvatos formában kerülhetett sor.

A könyv hiányt pótló alkotás, hiszen napjainkban egyre nagyobb az érdeklődés történelmi múltunk torzításmentes megismerése. Ugyanakkor még mindig tömegesen tapasztalható az előítélet és a sztereotípiák (általánosítások? Szerk.) továbbélése különösen a m.kir.csendőrség esetében. Szakály Sándor alkotása hozzásegíti a laikusokat és a hadtörténészeket egyaránt ahhoz, hogy a m.kir.csendőrség egy szakterületével alaposabban, a történelmi tényeknek megfelelően ismerkedjenek meg.

Az alkotás 9 fejezetben tárgyalja, - napjaink kifejezésével élve, - a katonai rendészeti szolgálat alakulását a Magyar Királyságban 1924 és 1945 között.

Az I. fejezet az Osztrák-Magyar Monarchia véderejének tábori cső.-ségével, mint az I. Világháború utáni m.kir.honvédség katonai csendőrszervezetének elődjével ismerteti meg az olvasót. A II. fejezet a tábori rendszet ujjáalakítását és működtetését vizsgálja Magyarország hadbalépéséig. Ezt követi külön fejezetekben a tábori, illetve a csapatcsendőrség bemutatása. A katonai rendészeti szervek további működésének vizsgálatát a szerző történelmi eseményekhez kapcsolja (területvisszacsatolás, német megszállás, nyilas hatalomátvétel). A mű logikai szerkezete követi azt a történelmi eseménysorozatot, amely meghatározó jellegű volt a hadsereg, ezáltal pedig a katonai rendészeti tevékenységre, annak végrehajtó szervezeteire is....

Mindezt azonban nem önmagában, hanem a katonai hierarchiához kapcsoltan ismerteti az alkotó. A műből kitűnik, hogy a tábori cső.-ség viszonylag kis létszámmal is igen magas szakmai színvonalon működött.

A mű kiváltotta a rosszállását és - minden bizonnyal - elnyeri az el-lenszenvét is azoknak, akik - valamilyen oknál fogva - előítélettel viseltetnek a csendőri szervezet iránt. Ez azonban nem változtat azon, hogy a szerző rendkívül alapos és precíz jegyzetapparátussal látta el a művét. Az alkotás minden egyes gondolatát részletes forrásfeltáró munka támasztja alá, így a történelmi valóságnak megfelel...

A magyar rendvédelem témakörével foglalkozó számára A MAGYAR TÁBORI CSENDŐRSÉG c. könyv olyan kézikönyv funkcióját töltheti be, amely hathatós segítséget nyújt a rendvédelem e sajtószerű szakterületének alapos megismeréséhez. A témával foglalkozók számára ugyanakkor többet is mond a mű, mint a laikus olvasó részére.

OLCHVÁRY MILVIUS ATTILA neve, mint a bűnügyi munka kiváló művelője, például fogalom a rendvédelem történetét kutatók körében. A szakma mestereinek megjelenése a Tábori Rendészeti Szolgálat élén a szolgálat működésének színvonalát feltételezi...

A magyar rendvédelemtörténet iránt érdeklődők azzal a jogos hiányér-zettel fejezhették be a mű tanulmányozását, hogy a tárgyilagos és alapos mű egyrészt nélkülözi a konzekvenciák levonását, másrészt pedig a témának a magyar rendvédelem rendszerébe történő illesztése elmaradt. Jó volna, ha a szerző egy újabb alkotás formájában sort kerítené erre is.-

.....

HORDÓT A SAJTÓNAK! Rendszerváltás a hírközlés tükrében.

A HUNNIA KIADÓ ajánlata az 1992 ünnepi könyvhétre, Budapesten.

Hamis beállítás, hogy a sajtó kormánypárti, vagy ellenzéki legyen-e. Még hamisabb, hogy független legyen. Független hírközlés a világon sehol sincs, mert nyugaton is mindegyik orgánus valamely politikai csoporthoz tartozik. Nálunk viszont a kommunista hatalom szolgája volt. Onnan került

az u.n. liberális ellenzék befolyása alá. Ami egyoldalúság. De ne legyen kormánypárti sem.

Ebben az országban működik, tehát a társadalom, a nemzet érdekeit kell szolgálnia, a kétezere éves európai, keresztény műveltség erkölcsi és emberi normái alapján. S ebből az alapállásból kell megítélnie mind a kormányt, mind az ellenzékét, vagy életünk bármely jelenségét.

Ezt a témát dolgozták föl a "Hordót a sajtónak" szerzői, bő idézetekkel, - de humorba pácolva. Mert a szatíra a leghatásosabb leleplezés. Ára fűzve kartonborítással 200 oldalon 178.- Forint.

Megrendelhető: PÜSKI KIADÓ KÖNYVESHÁZA, Krisztina körút 26. H.1013 Budapest.

Ismertetőt írt: STIRLING GYÖRGY a Katolikus Magyarok Vasárrapja 1992. július 26-iki számában "Így írnak Ök..." c. cikkében, valamint az Amerikai Magyar Értesítő 1992. szeptemberi SZMUSZ Híradójában.

.....

X.

ÉRTESÍTÉS, HELYESBÍTÉS, EGYÉB, NYUGTÁZÁSOK.

A B.L. 1992/1. számának 58. oldalán bejelentett MKCsBK jelvények megérkeztek, s tagjaink részére kaphatók. Térítési ára: 5.- US dollár és postaköltség.

Csoportos rendelés esetén, kérjük a megrendelők neveit is megadni.

CÍM:

Mr. Zoltán v. Körössy Jr.,
11227 Woodson Avenue,
KENSINGTON MD., 20795
U.S.A.

.....

HELYESBÍTÉSEK:

A B.L. 1992/1 számában az alábbi helyesbítések átvezetését kérjük:

- A 24. oldalon: A montreali (QUE., Kanada) 1992. II. 16-án tartott sikeres Csenedőrnapi összejövetelét helyesen "a helybeli SZENT ISTVÁN MAGYAR KULTUREGYLET-ben tartotta"
- Az 54. oldalon: A Buenos Aires-i bajtársak üdvözlőlapján az aláírások között Versényi Örnagy helyett BESENYI KÁROLY Örgy. neve olvasandó.
- A 60. oldalon: a Nyugtázások baloldali első oszlopában: K.L. BL US 50.- bejegyzés helyesen: Dr. K.Z. BL US 50.- egyezik pénztárkönyvünk 1991. XII. 16-iki 88. oldalon 7. tétel adataival.

Bajtársaink szíves elnézését kérjük!

melomel

Ha rokonait és barátait meg akarja lepni addig soha nem ízelet finom borral, rendeljen a főtől magyar címtől. Ára: csomagunként 5 dollár, egy tucattal 65 dollár.

An all natural wine made from honey, grapes, apples and pears

Produced and bottled by:

Ferenc Frank Andróczy, Rt. 6, Box 323
Buckhannon, West Virginia 26201

Tel: 304-472-6634

old fashioned European style small farm winery production

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT:

II. SZEMÉLYI HÍREK

SZÜLETÉS:

SZABÓ GARY (GELLÉRT) és felesége ŐSZ DEBIE örömmel adják hírül, hogy Calgary-ban (Alb.Kanada) 1992.VIII.25-én leánygyermekük született, aki a szent keresztségben AAREN MARIE nevet kapta. Az újszülött SZABÓ GELLÉRT bs.-unk és felesége OLAJOS MARGIT második unokája.

Szívből gratulálunk és kívánunk jó erőt, egészséget az újszülöttnek, sok örömet a szülőknek és a nagyszülőknek is. (KGY)

.....

HALÁLOZÁS:

Dr. NÁDAS JÁNOS a Cleveland-i Magyar Társaság (Ohio, USA.,) elnöke, a Magyar Kongresszusok fáradhatatlan szervezője, az emigrációs közélet köztiszteletben álló alakja, hosszú betegségben, 1992.VIII.25-én elhunyt.

Életére, tevékenységére visszatérünk. Nyugodjék békében.

.....

Vitéz KALÁNDY IMRE m.kir.páncélos őrnagy, több béke és hadikitüntetés tulajdonosa, a Vitézi Rend tb. törzskapitánya, a helybeli bajtársi egyesületek tagja, az MKCsBK Sydney-i csop. hűséges támogatója, rövid szenvedés után Sydney-ben (N.S.W., Ausztrália) 85 éves korában 1992.IX.13-án elhunyt. Szept.20-án temették nagy részvét mellett a Szent Szabina templomból. Búcsúztatta: vitéz nemes TASSÁNYI JÓZSEF J.P., N.S.W. vitézi szék-kapitány, tb. csendőr. (v.n.T.J. 1992.IX.20-)

Nyugodjanak békében.

.....

III. BESZÁMOLÓK A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉLETÉBŐL

Budapest. 1992.VIII.18.-án, kedden volt az MHBK által Calgaryból ünnepélyesen hazaszállított Ludovika Akadémia zászlójának átadása a Várban, a Hadtörténeti Múzeumban KÉRI KÁLMÁN t.vezds., országgyűlési képviselő, a HOHE elnökének, aki azt továbbította a Múzeum igazgatójának.

19-én zajlott le a katonaiskolások találkozója a volt Ludovika Akadémia kertjében. Ökoménikus istentisztelet után megkoszorúztuk a hősi emlékművet. Beszélt KÉRI KÁLMÁN t.vezds. Jelen volt HORTHY ISTVÁN özvegye. Nagy óváció fogadta. A Testületből rajtam kívül, akikkel találkoztam, az KADOCSA GÁBOR, AYKLER ZSIGA és TOLLAS TIBOR volt csak. Bár tudom, sokan voltak ott, de a nagy tömegben nem tudtuk fölfedezni egymást. D.U. séta-hajózás volt a Dunán, amely alkalomból a Ludovika c. versemet mondtam el.

20-án volt a tisztavatási ünnepség az Országház előtt a Kossuth-téren. FÜR LAJOS honvédelmi miniszter mondott beszédet, melyet szalagra vettem. Fájlaljuk, hogy a Ludovikás zászló nem volt a téren és sem a "Hazáért", sem a "Mindhalálig" nem volt az esküszövegben.

(D.S. Budapest, 1992.VII.27.-)

.....

NYUGTÁZÁSOK

az MKCsBK Vezetősége
ezúton is köszönettel nyugtázza a Közösségünk fönntartására
kapott önkéntes hozzájárulásokat és felülfizetéseket:

1992 március 1-től augusztus 31-ig

Sz.B. Melbourne csoport	BL	240.-	P. I.	BL	20.-	Dr. B.I.	BL US	25.-
M.I. MCsCsK	BL US	250.-	U. J.	BL	60.-	M.I.	BL	25.-
B.B.	BL US	20.-	M. I.	BL US	25.-	D.D.J.	BL DM	50.-
Zs.Gy.Sao Paulo csoport	BL US	200.-	R. K.	BL	12.-	T.J.Tourcoing csoport	BL FF	500.-
B.T.E.	BL US	20.-	Sz. G.	BL	20.-	U.M.Adelaide csoport	BL	96.-
N.N.	BL US	15.-	A. Gy.	BL US	30.-	Dr. A.F.	BL US	20.-
F.G.	BL	10.-	özv.H.I.-né	BL	25.-	M.B.	BL US	15.-
Dr.T.Gy.Sydney csoport	BL	500.-	özv.M.F.-né	BL	20.-			
v.F.D.New Brunswick csoport	BL US	100.-	N. S.	BL	30.-	Sz.I.	BL	10.-
özv.O.P.-né	BL	25.-	F. F.	BL	30.-	D.S.	BL	25.-
P. A.	BL	40.-	F. F. Cs.J.		7.-			
Dr. K.Gy.	BL	12.-	özv.H.Á.-né	BL US	25.-	Dr.Sz.L: B.K.	BL	25.-
Dr.Sz.S.+ P.M.	BL	50.-	v.P.L.	BL	20.-	V. K. Cs.J.		5.-
Dr.Sz.L.	BL	20.-	özv.V.J.-né	S.A.	100.-	Sz.P. London csoport	BL	70.-
Dr.Sz.L.	Cs.J.	60.-	S. I.	BL	24.-	Sz. J.	BL	12.-
özv.F.F.-né	BL	20.-	özv.J.P.-né	S.A.	200.-	özv.H.S.-né	BL US	20.-
			Cs. J.	BL	40.-			
			J.B.K.	Tel.	10.46			

